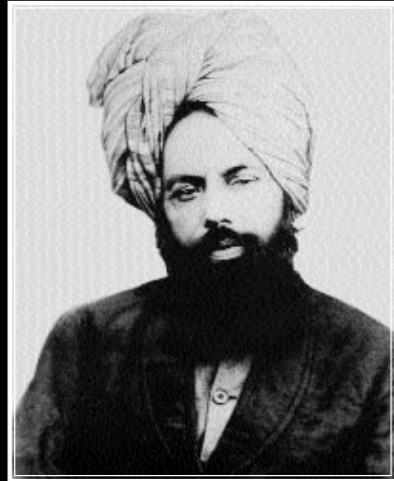

Mohammed^s en Ahmad^a

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a (1835-1908).

De Beloofde Messias en Mahdi, Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap: *God heeft mij gezonden om de band tussen God en de mens te herstellen door ware liefde en oprechtheid in de harten der mensen aan te kweken; de waarheid te vestigen en godsdienstoorlogen teniet te doen.*

Naar aanleiding van Goddelijke openbaring verklaarde Hazrat Ahmad^a in 1891 dat hij de Beloofde Messias en Mahdi was, wiens komst was voorspeld door de heilige Profeet van de Islam, Mohammed^s en wiens komst was voorspeld in de geschriften van andere godsdiensten. Zijn volgelingen geloven dat zoals de komst van Elias^a was vervuld in de persoon van Johannes de Doper^a, de tweede komst van Jezus^a in geestelijke zin was vervuld in de komst van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a.

Ahmadiyya Moslims zijn geen zogenaamde fundamentalisten of fanatici. Hun regel is 'Er is geen dwang in de godsdienst' (Koran, 2:257). Zij houden zich alleen met het geloof bezig en niet met politiek. Zij willen niemand iets opdringen en streven naar goede contacten met al hun medemensen. Hun motto is 'Liefde voor iedereen, haat voor niemand.'

Zij zijn moslims die, vreemd genoeg, door andere moslims worden onderdrukt en vervolgd, ondanks het feit dat zij precies volgens de leer en voorschriften leven. Zij kunnen worden vergeleken met de vroegere christenen, die in de

Messias geloofden en daarom werden vervolgd. Zij verkeren in dezelfde positie. Zij geloven de Beloofde Messias en worden vervolgd.

Hun geloofspunten zijn: de Eénheid van God. Hij wordt Allah genoemd en is een Levende God, Die ook thans tot de mensen spreekt; de engelen van God; het geloof in de geopenbaarde oorsprong van de heilige Schriften en de waarachtigheid van alle profeten.

Zij geloven dat Jezus^a van de dood aan het kruis werd gered en op hoge leeftijd onder de verloren stammen van Israël in Kasjmir is overleden.

Mohammed^s was de laatste wetgevende profeet voor de gehele mensheid. Hij voorspelde de tweede komst van Jezus^a (een niet-wetgevende profeet) van onder de moslims.

Zij geloven in het hiernamaals, met een tijdelijke hel en een eeuwig paradijs, en in 'taqdier', de 'maat der dingen'; een wet die in de gehele schepping werkzaam is en waardoor elk ding zijn specifieke eigenschappen bezit.

Al-Islam is het officiële maandblad van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland. | *Mobarak Moskee*, Oostduinlaan 79, 2596 JJ Den Haag. | T: 070-3245902 | F: 070-3242881 | e-mail: islaam@ahmadiyya.nu | voorzitter: Hibatunnoer Verhagen | hoofdmissionaris: Naeem Ahmad Warraich | jaarabonnementen: binnenland euro 24,- | buitenland euro 28,- | losse nummers: euro 2,50 | giro nr. 95707 | © *Al-Islam* ISSN: 0021-180X

Het doel van deze maandelijkse publicatie is de lezers inlichten en informeren over religieuze, sociale, economische en politieke vraagstukken bezien vanuit islamitische visie. Meningingen die voorkomen in deze publicatie stemmen niet noodzakelijkerwijze overeen met opvattingen van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.

Hoofdredacteur: Abdul Hamid van der Velden
Redactie: Tahira Robina Joemmanbaks, Drs. Muhammad Amjad, Abdul Aala, Daud Akmal, Fahiem Ahmad Dieffenthaler, Said Ikhlaf.
Vertalingen: Latief Verhagen
Fotografie: Abdur Rehman Mir
Administratie: Mohammad Anwar
Marketing: Munir Ahmad Tariq
Distributie: Shakil Sirajdin
Vormgeving: Abdul Haq Compier

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَیْسَ بِشَیْءٍ مُبِیِّنٍ ۚ وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِنَارٍ یَاجْتَنِبُوهَا هِيَ حُمْرٌ مُبْتَدِئَةٌ لِّیَوْمٍ إِشْرَاقٍ ۚ

Hij is het Die onder de ongeletterden een boodschapper heeft verwekt die Zijn tekenen onder hen verkondigt en hen zuivert en hun het Boek en de wijsheid onderwijst, ofschoon zij voorheen in openbare dwaling verkeerden.

En ook anderen die dezen (gelovigen) nog niet hebben ontmoet. Hij is de Almachtige, de Alwijze.

DE HEILIGE KORAN 62:3-4

Abu Hurairah^{ra} zeide: Toen het hoofdstuk Al-Jumah werd nedergezonden, bevonden wij ons in het bijzijn van de Heilige Profeet^s. Toen hij het vers 'en ook anderen die dezen nog niet hebben ontmoet' (62:4) oplas, vroeg iemand: 'Wie zijn dit, o Boodschapper van Allah?' De Heilige Profeet^s reageerde niet. De man herhaalde zijn vraag twee of drie maal. Op dat moment was ook Hazrat Salman Farsi^{ra} aanwezig. De Heilige Profeet^s legde zijn hand op diens schouder en zeide: 'Zelfs wanneer het geloof zal zijn opgegaan naar de Pleiaden, en van de aarde geheel verdwijnt, dan nog zal een man van zijn volk het terugbrengen naar de aarde'.¹

BUKHARI: KITAB UT-TAFSIR

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a kwam uit een Perzische familie. In een andere versie van deze hadith wordt het meervoud 'mannen' gebruikt; dit kan duiden op het feit dat de kaliefen van de Beloofde Messias^a ook uit dezelfde familie afkomstig zouden zijn.

Er was een nacht vol onenigheid en duisternis
 Een nacht die de fakkel van spiritueel licht opofferde voor het kwaad
 Donker boven donker en zonde boven zonde;
 Iblies gaf vorm aan zijn legerscharen
 De gehele aarde en de oceanen vergingen in de storm van verderf
 De Perzen en de Farizeeërs, de Romeinen en het volk van Bukhara
 De mensen waanden zich God; men was blind voor Zijn hoogheid
 De discipelen van Satan gijzelden Zijn naam
 Toen daalde een troon van licht neder uit de hoogste hemel
 En een leger van engelen kwam mee
 Een lumineus licht brak door, meer licht nog dan de zon
 In zijn schoot bracht hij ontelbare wonderen
 Het ongeloof verdween; de duisternis trok weg
 Toen die zon zijn spirituele schoonheid vertoonde
 Satan werd geruïneerd en al zijn kwade werken werden vernield
 Het geloof in éénheid spaarde zijn deur niet, noch zijn dak
 Hij, de reine Mohammed^s, is onze geliefde heer
 Het licht der profeten straalt in zijn tuin
 Liefde en schoonheid wentelen om hem heen
 Jamshîd en Darius offerden hun koninkrijken aan zijn voeten
 Wij wensen hem dag en nacht zegeningen; de nederigen volgen hem
 Zij spreken zijn naam uit met bescheidenheid
 Wie met zijn gebed bij hem kwam werd rijk
 Het gebed van ons, *faqîrs*¹, veranderde ons lot
 Toen mijn oog op hem viel, verscheen er een wonder
 Mijn blik kwam terug met de schoonste schoonheid
 De eeuwen van herfst veranderden in een open hemel
 Die slapende tijd veranderde in lente
 De leraar der profeten kwam, van wie Allah Zelf de leraar was
 Zijn zetel is hoger dan de anderen; van hem is de hoogste troon
 De Sharia kwam voort uit het spiegelpaleis van God
 Zij kwam als een bruid met zestien soorten versiering²
 Op de berg Faran daalde God neder op Mohammed^s
 Zelfs Mozes^a had niet die vriendschap, Hem te kunnen zien

Herinneringen zijn dierbaarder dan alle anderen
 Die ik doorbracht in herinnering van hem
 Die volle maan was van hem, die Mahdi was zijn dienaar
 Wenend sprak deze over hem
 Zijn naam was Mirza Ghulam Ahmad^a, zijn gehele leven
 Offerde hij op voor hem; hij werd helemaal van hem
 Diens hart was in zijn liefde en diens ieder deeltje was zijn volgeling
 Volmaakt in gehoorzaamheid; een volkomen geliefde
 De *Sakî*³ van deze tijd bracht uit zijn eigen huis niets mee
 Het drinkhuis was van deze, de drank van hem, het glas van hem
 De musici waren van deze, de zangers vrienden van hem
 Het ritme van deze, het lied was van hem; de lippen van deze,
 de boodschap van hem
 Ook ik behoor tot zijn gevangenen
 Mijn hart zingt zijn lied, mijn lippen roepen zijn naam
 Laat mijn ogen hem zien aankomen vanaf het puntje van het dak
 Iedere schone stap van hem zingt plezierig in mijn oren
 Moge ik dan een blik van hem ontvangen
 Moge het dan zo zijn, dat er een woord van hem komt
 Uit die boom komt licht in de vorm van gedichten
 Uit die gedichten komt zoete parfum; alles wordt melodieuze en geurig

—*Hazrat Mirza Tahir Ahmad*^a

KHALIFATUL MASIH II

Kalam-e Tahir. Londen: Islam International Publications Ltd. 2001; p. 1

(1): Faqîr: arme, geestelijke; (2) instructie van de Profeet^s over het huwelijk

(3): Saki: wijnschenker uit de spirituele poëzie

PERSBERICHT

Het geestelijk hoofd van de 200 miljoen leden tellende Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}, heeft met betrekking tot de Deense spotprentaffaire verklaard dat godsdienstige leiders verenigd moeten zijn tegen aantasting van religieuze gevoeligheden. Hij zei dat de achting die de moslims hebben voor de Profeet Mohammed^S onschatbaar is, en dat zij het daarom onbegrijpelijk vinden waarom een Profeet van God op een dergelijke wijze moet worden afgebeeld. Hij zei:

Ik hecht eraan onvoorwaardelijk het gedrag te veroordelen van sommige kranten die de Heilige Profeet van de Islam, Mohammed^S, op een offensieve en ruwe wijze afbeelden.

Het is een droevige dag wanneer de media –van welke wordt verondersteld dat zij informeren, opvoeden en begrip en harmonie kweken onder verschillende rassen en religies– weloverwogen religieuze gevoeligheden provoceren en verder aanwakkeren door de Stichter van de grote godsdienst van de Islam te beledigen. Hoewel vrijheid van meningsuiting als excuus is gebruikt, hebben de media een verantwoordelijkheid om de religieuze gevoeligheden van alle religies te respecteren. We leven in deze wereld in een multi-religieuze samenleving, en het past ons allen elkaar te begrijpen, elkaars geloof te respecteren en in vrede en harmonie te leven.

Ik ben er zeker van dat mijn mede-geloofsgenoten mij steunen in het veroordelen van deze onnodige en ongevraagde provocatie. Het is tijd voor alle religieuze leiders een front te vormen en deze ontheiliging te veroordelen.

4 Er was een nacht vol onenigheid en duisternis

—Hazrat Mirza Tahir Ahmad^{rh}

6 Ahmadiyya moslims veroordelen ontheiliging

—Persbericht

8 Qasidah —Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a

17 Momenten uit het leven van Mohammed^S—Qudratullah Hafiz

21 De heilige profeet Mohammed^S en het profeetschap

—Shahid Mahmud Frouws

31 De geestelijke status van de Beloofde Messias^a

—Ata Ullah Kaleem

Tekstcitaten: Westerse schrijvers over de profeet Mohammed^S

13	Reverend Bosworth Smith
14	Alphonse de La Martaine
21	Edward Gibbon
26	Sir George Bernard Shaw
	Michael Hart
40	Mahatma Gandhi

omslag Onderste cirkel: De fasen van de maan. De maan symboliseert de profeet of heilige, die een hoger geestelijk licht weerspiegelt. De profeet Mohammed^S was ten opzichte van God als de volle maan en ten opzichte van de mensen als een zon. Na hem zouden er 12 geestelijke leraren komen, de *mujaddids*, één voor elke eeuw, die zijn licht zouden weerschijnen zoals de gedeeltelijke weerspiegelingen van de eerste dagen van de maan. In de veertiende eeuw kwam, in overeenstemming met de volle maan op de veertiende dag van de maand, een volledige weerspiegeling van de profeet Mohammed^S, in de persoon van de Beloofde Messias^a. Bovenste cirkel: De sterrenhemel met linksbovenaan de sterrencluster van de Pleiaden (zie p. 3). U kunt ze 's nachts zien vanuit uw ooghoeken.

In de tekst komen de volgende afkortingen voor:

- s) *salla llâhu alaihi wa-sallam*: 'mogen de vrede en de zegeningen van Allah met hem zijn'
a) *alaihi s-salâm*: 'vrede zij met hem'
ra) *radiallâhu anhu/ha*: 'moge Allah welbehagen hebben in hem /haar'
rh) *rahmatu llahi alaihi/ha*: 'Allah zij hem/haar genadig'
aba) *ayyadahu llâhu ta'âla bi-nasrihi l-'azîz*: 'moge Allah, de Verhevene, hem met Zijn machtige hulp helpen'

Arabische woorden worden zoveel mogelijk weergegeven in de internationale transcriptiecode. Referenties uit de Heilige Koran worden aangegeven door (sura:vers).

Qasidah

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a

DE BELOOFDE MESSIAS EN MAHDI

De Beloofde Messias^a schreef deze lofrede op de Heilige Profeet Mohammed^s, in het Arabisch; een fascinerend stuk van literaire edelstenen. Het gedicht werd voor het eerst gepubliceerd in het boek *Ayna Kamalat-e-Islam* in 1893. Hazrat Pir Sirajul Haque^{ra} vertelt: 'Toen de Beloofde Messias^a het schrijven van dit gedicht voltooide, verlichtte zijn gezicht met vreugde en hij zei: 'Allah heeft me verteld dat dit gedicht Allah's goedkeuring heeft ontvangen. Hij zal Zijn liefde en de liefde van de Profeet^s verlenen en zal Zijn nabijheid aan iedereen verlenen die dit gedicht uit het hoofd zal leren en voortdurend zal reciteren'.

Hazrat Dr. Khalifa Rashiduddin^{ra} vertelt: 'De Beloofde Messias^a vertelde over deze Qasidah dat het geheugen van degene die de Qasidah uit het hoofd zal leren, door Allah zal worden gezegend'.

Hij nodigde de Ulama (schriftgeleerden) uit om gelijkaardige prestaties te leveren en bood een beloning aan van 10.000 Roepies voor de succesvolle concurrent. Hij daagde het volledige lichaam van Ulama uit om een gezamenlijke vergelijkbare inspanning te leveren en maakte dat tot een beslissende factor in de kwestie van zijn aanspraak op de positie van Messias. Hij zei dat als zij in hun inspanning zouden slagen, zij hem als beëindigd moesten beschouwen en zijn gehele aanspraak als een valse zaak. In dat geval zouden zijn aanhangers hem moeten verlaten en alle contact met hem moeten breken.

يَا عَيْنِ قَبِيضِ اللَّهِ وَالْمِعْرَقَاتِ
يَسْخَى وَالرِّبِّكَ الْخَائِقِ كَمَا الظَّنَانِ
يَا تَحْتَرُ قَسْبِلِ التَّمِيمِ التَّنَابِ
تَهْوِي بِأَيْتِكَ الرُّمُزُ يَا تَحْتَرِ
يَا شَمْسَ مَلِكِ الْحَسَنِ وَالْإِحْسَانِ
لَوْرَتِ نَجْمَةِ النُّبِيِّ وَالْعَمْرَانِ
قَوْمِ زَاوِي وَ أَمَّةٍ قَدِ انْحَبَرَتْ
مِنْ ذَلِكَ الْبَدْرِ الَّذِي انْسَلَفَ
يَهْتَكُونَ مِنْ ذِكْرِ الْجَنَّةِ صَبَابَةَ
وَ تَأَلَّمَ مِنْ لَوْعَةِ الْهَجْرَانِ
وَ أَرَى الْقُلُوبَ لَدَى الصَّنَابِهِ كَرْبَةَ
وَ أَرَى الْعُرُوبَ لِسِنْفَةِ الْعَيْنَانِ
يَأْتِنُ غَدَا فِي لُورِهِ وَ حِيَابِهِ
كَالْمُتَّقِرِينَ وَ كَلُورِ الْمَأْوَانِ
يَا بَدْرًا يَا أَمَّةَ التَّرْحَمِ
أَعْدَى الْهَدَاةِ وَ انْحَبَجِ الطَّعْمَانِ
إِلَى أَرَى فِي وَجْهِكَ الْمَتَّقَلِبِ
شَأْنًا تَعْلُوقِ شَمَائِلِ الْإِنْسَانِ
وَ قَدِ انْتَفَلَ أَوَّلُ نَبِيٍّ وَ بَدَأَهُمْ
وَ دَعَا تَدَاكُرِ مَعْقِدِ الْأَطْيَانِ

- O fontein van Allah's vrijgevigheid, en volmaakt begrip van Allah, de mensen rennen naar u, dorstig.
- O gij oceaan van Gods genade, Die de bijzondere Begunstiger is, horden (dorstige) mensen haasten zich naar u met lege bekertjes in de hand.
- O gij zon van het koninkrijk van schoonheid en gunst! Gij hebt de woestijnen en steden verlicht.
- Sommigen zagen u, anderen hoorden slechts over deze volle maan, die een spreuk over mij heeft uitgesproken.
- Geïnspireerd door (uw) liefde herinneren de mensen wenend uw schoonheid, en hun pijnlijke harten branden, wegens hun afstand tot u.
- Ik zie dat herten in bezorgdheid hun kelen hebben bereikt, en ik zie ogen waaruit tranen vloeien.
- O gij wiens Goddelijk Licht en luminescentie is als de twee hemellichamen – de zon en de maan – die de dag en de nacht verlichten met hun licht.
- O onze volle maan, o teken van de Barmhartige God! O grootste Gids, de moedigste onder de moedigen.
- Ik zie een glorie in uw fonkelend gezicht, die alle (bekende) menselijke eigenschappen overtreft.
- Zonder twijfel, verkozen u de wijzen en het was door hun ware oprechtheid dat zij zelfs de gedachte aan hun geboortelanden verlieten.

De kale, droge woestijn werd een tuin waarin bronnen van het zoetste water ontsprongen, en de bomen werden beladen met fruit.

- Voorzeker zij verkozen namelijk u boven iedereen, en gaven hun (geliefde) vrienden op en zij hielden zich op een afstand van hun cirkel van broederlijkheid.
- Geen twijfel, zij verlieten hun wereldlijke wensen en hun genotzucht en zij werden afkerig van alle soorten voorbijgaande materiële rijkdom.
- De duidelijke argumenten (en de tekenen) van hun Profeet werden hen duidelijk, zodat de afgoden van hun egoïstische wensen werden gebroken.
- Zij werden verlicht (door de zon van waarheid) op het tijdstip van duisternis en Allah (wegens Zijn gunst) redde hen van deze vloed (van zonde en ondeugd).
- Zonder twijfel, zij werden verpletterd door de vervolging en tirannie van hun tegenstanders; niettemin verdroegen zij het standvastig door de gunst van de Barmhartige God.
- De slechtgezindte mensen roofden hun kostbaarheden, en verwoestten hun huizen, maar (wegens de geestelijke rijkdom die zij hebben verworven) gloeiden hun gezichten van de (fonkelende) parels der Heilige Koran.
- Zij reinigden grondig hun herten (van alle zonden) en gingen snel vooruit om van (de rijkdom van) overtuiging en geloof te profiteren.
- Zij marcheerden, in hun slagen, na de aanvoerende stap van de Heilige Profeet (en wierpen zich) in het slagveld, als hen die worden gedreven en door liefde geïnspireerd.
- Zo, werd het bloed van deze (moedige) mensen, die puur en oprecht waren in hun liefde (en toewijding) gemorst onder de zwaarden (van hun vijanden) als voorwerpen van offer.
- Zij kwamen naar u (o Heilige Profeet^s), terwijl zij waren bestolen en beroofd, als het ware geestelijk naakt, zodat u hen met de lakens van geloof bedekte.
- U vond hen als een groep mensen die (wegens hun zonden) verachtelijk waren als mest. Maar (door spirituele kracht) zette u hen om in een baar van zuiver goud.
- Zo zeer dat de kale, droge woestijn (van Arabië) een (weelderige groene, spirituele) tuin werd waarin bronnen van het zoetste water ontsprongen, en de takken (van de bomen) werden beladen met fruit.
- (Wegens de zegening van Heilige Profeet^s in geestelijke zin) werden de steden van Arabië nogmaals groen na (een lange tijd van) onvruchtbaarheid, droogte, en verwoesting.
- De mensen van de Hijaz (Arabië) werden geheel in beslag genomen met het flirten met mooie vrouwen. Maar (de spirituele kracht van) de Heilige Profeet^s liet hen verloren gaan in (de liefde van) de Barmhartige.

قَدْ الْخِيَابِ وَ قَارِقُوا أَحْبَابَهُمْ
وَ تَبَاعَدُوا مِنْ حَلْقَةِ الْإِحْوَابِ
قَدْ وَ دَعَا أَهْلًا أَعْرَابَهُمْ وَ لَقُوبَهُمْ
وَ تَبِعُوا مِنْ كُلِّ لَقَبِ قَابِ
ظَهَرَتْ عَلَانِيَتُهُمْ بَيِّنَاتُكَ رُسُلِهِمْ
فَتَمَسَّقُوا بِالْأَهْوَاءِ كَمَا لَأَوْثَانِ
فِي رُفُقِ تَرَوِّيقِ الْيَابِسِ لُؤْلُؤًا
وَ هَذَا نَجَاهَهُمْ مِنَ الْمَوْتِقَانِ
قَدْ هَالَكَهُمْ ظُلْمَةُ الْإِنْسَانِ وَ قَسِيمُهُمْ
فَتَحْتَبَسُوا بِجَسَائِدِهِمْ مِنَ الْمَسَانِ
فَتَهَبَّ الْقَامَرُ فُطُوبَهُمْ وَ عَقَارَهُمْ
فَتَهَلَّلُوا بِجَوَاهِرِ الْقُرْآنِ
كَسَحَابِ بَيْوتِ لُؤْلُؤِهِمْ وَ تَبَاعَدُوا
بِغَمَامِ الْإِيْقَانِ وَ الْإِيْقَانِ
فَأَمَّا بِهَا قَدَامِ الْوُجُوهِ بِعَرُوبِهِمْ
كَأَلْعَابِقِ الْمَشْغُوبِ فِي الْبِيْقَانِ
قَدِمَ الْإِنْسَانُ إِسْدَادَهُمْ فِي خِيَابِهِمْ
فَتَحْتَبَسُوا بِجَسَائِدِهِمْ مِنَ الْمَسَانِ
جَانَاكَ مَقْطُوبِينَ كَمَا لَعْرَبِينَ
فَتَحْتَبَسُوا بِجَسَائِدِهِمْ مِنَ الْمَسَانِ
سَادَاتُهُمْ قَوْمًا كَرُوبًا وَ أَمَّةً
فَتَجَعَلْتَهُمْ مَسْبُوبَةً مِنَ الْجَبَانِ
عَلَى الْإِنْسَانِ بِرُحْمِ الْبَدِينِ
عَدَبَ الْمَوَارِدِ مَشِيرِ الْأَقْسَانِ
عَادَتْ بِلَادُ الْعَرَبِ تَخْرُجُ خَدَارًا
بَعْدَ الْوَبِيِّ وَ الْمَحَلِّ وَ الْخَسْرَانِ
بُوتِ الْجِبَالِ مَعَالِكِ الْبَعْرَابِ
فَجَعَلْتَهُمْ فَايِسِينَ فِي الْبَرِحَانِ

Er waren vele drinkers onder hen, die hele vaten drank leegdranken, maar gij maakte hen dronken van geloof.

Hij staat boven iedereen ... en hij heeft de nabijheid van Allah bereikt. En de verhevenheid is wegens deugden, niet wegens een voorrecht in de tijd.

- 25. De Arabische natie was blindelings geobsedeerd met twee dingen: zich smakelijk bedwelmen door dranken, en (genieten van) heel wat vrouwen.
- 26. Wat betreft vrouwen, hun huwelijk werd onwettig verklaard aan die mannen over wie de verboden status is (beschreven) in Heilige Koran.
- 27. En (door het drankverbod) verwoestte u hun drinkgelag en zorgde voor het sluiten van de slijterijen in hun steden.
- 28. Er waren vele drinkers onder hen, die hele vaten drank leegdranken, maar gij maakte hen dronken van (liefde voor het islamitische) geloof.
- 29. Vele deugdelozen zouden met hun muziekinstrumenten converseren, maar gij zorgde ervoor dat ze konden converseren met de Barmhartige.
- 30. Er waren velen die werden gedreven door hun liefde voor geparfumeerde schone vrouwen, maar gij trok hen naar Al-Furqân (de Heilige Koran).
- 31. Gij bracht het leven, met één enkele glimp, in hen, die eeuwenlang (geestelijk) dood waren. Wie kan zich met u vergelijken in deze glorie?
- 32. (Uw instructies navolgend) gaven zij hun (gewoonte van) 's avond drinken op. In ruil voor het plezier door het drinken, namen zij de gewoonte aan te genieten van gebeden in nachten van verdriet en pijn.
- 33. Zij (de Arabieren) waren toegewijd aan snaarinstrumenten en (het produceren van) valse noten. Ze waren eraan verslaafd.
- 34. Hun feesten werden begeleid met muziek en zang. Of ze flirtten met de vrouwen, of ze stelden zich tevreden door veel te drinken.
- 35. Zij hadden geen zorgen behalve zangeressen. Ze bedronken zich, of ze droomden van drinkbekers.
- 36. Het scheppen van wanorde was hen lief, door hun onwetendheid, en ze waren gelukkig met een leven vol vuil en onreinheid.
- 37. De Arabische natie had duidelijk twee (hoofd-) tekortkomingen die hun onwetendheid symboliseerden: de stompzinnigheid (en koppigheid) van een ezel, en de andere, de woeste aanval als die van een wolf.
- 38. Dan kwam gij, de zon van de leiding, op aan de horizon voor hun verbetering, zodat u hen kon verlichten met het goddelijk licht van uw stralende gezicht.
- 39. U werd gestuurd door God, de Weldoener en de Schenker van gunsten. In een tijd waarin overmaat van zonde wanorde veroorzaakte als een vloed.
- 40. O (knappe) jongeman! Hoe kan men (de elegantie van) zijn schoonheid en (geraffineerde) majesteit beschrijven? (Gij zijt) als degene wiens parfum het hart gevangen houdt zoals het parfum van een kruid.
- 41. De aanwezigheid van (Allah), de Beschermers, wordt weerspiegeld in het (heilige) gezicht (van de Heilige Profeet) en zijn volmaakte handelen (en moreel gedrag) fonkelen met dezelfde (kenmerkende) pracht.

شَيْئَانِ كَثَرَتِ الْقَوْمُ مَعَهَا فِيهِمَا
 حَسُو الْعُقَارَ وَتَمْتَرُوا الْبَنَاتِ
 أَمَا النِّسَاءُ فَحَزَمْتِ إِتْلَامَهَا
 لَوَدَّهَا لَهُ الشُّرَيْمُ فِي الْفُرْقَانِ
 وَجَعَلْتِ وَسْطَرَةَ الْمُدَامِ مَعْرَبًا
 وَأَزَلْتِ حَالَتَهَا مِنَ الْبَلَدَانِ
 كَفَرْتُ بِأَبِ الْإِسْلَامِ وَنَا طَائِفًا
 لِيَجْعَلْتَهُ فِي الْيَمِينِ كَالشُّوْبِ
 كَرُمُ مَحْدَبِ مَسْتَقْبَلِ الْبَيْتَانِ
 كَفَرْتُ صَلَاتِيكَ مُحَدَّثَ الْبُخْتَانِ
 كَرُمُ مَسْتَقْبَلِ الْبُرْشُوبِ تَعْلُقًا
 فَجَعَلْتَهُمْ مَذَابًا إِلَى الْفُرْقَانِ
 الْحَبِيبَةِ نَمُوتُ الْفُرُوقِ بِجَلُوقِ
 مَاذَا يُنَايِلُكَ بِهَذَا السَّانِ
 تَمْرُكُوا الْغُبُوقِ وَبَدَلُوا مِنْ ذُوقِ
 ذُوقِ الدُّعَاءِ بِأَيْدِي الْإِحْزَانِ
 كَالْوَا بِرْتَامِ السَّكَافِ قَلْبَانَا
 قَدْ أَحْبَبْتُوا فِي شُجُونَا كَالْعَمَانِ
 قَدْ كَانُ مَرَقْلَهُمْ أَلْفَانِي وَأَيْمَانَا
 طَوْرًا بِغَيْبِ مَنَارَةٍ بِدِينَانِ
 مَا كَانُ فِيهَا خَيْرٌ فِيْكُمْ فَتَوَانِي
 أَوْ شَرٌّ نَابِ أَوْ غِيَالِ جَفَانِ
 كَالْوَا كَتَمْتُمْ لِي الْعَسَاءَ بِجَهْلَانِ
 نَابِجِينَ بِأَلْوَسَانِ وَالْأَذْرَانِ
 تَوَانِي كَانُ شِعَارَهُمْ مِنْ جَهْلَانِ
 حَسُو الْجَمَارِ وَتَوَانِي الْبُرْشَانِ
 فَطَلَعْتَ يَا كَمْسَانَ الْهَدَى لِي الْحَالِ
 لِيْهِمْ مِنْ دُجَاهِ الْفُرْقَانِ
 أَرَيْتَ مِنْ رَبِّ تَرْبِجِ الْمُخْسِينِ
 فِي الْفَيْتَةِ الشُّبَّاءِ وَالْطُّغْيَانِ
 يَا لَلْفُتَى مَا حَسْبُهُ وَجَمَالُهُ
 زِيَادُ الْيَسْبِي الْقَلْبِ كَمَا لِيْهِمَانِ
 وَبِنَةِ الْفَيْتِجِ لَأَهْدِي فِي دُجَاهِهِ
 وَهَلُوقُهُ تَمَعَتْ بِهَذَا الْبَطَانِ

- 42. Daarom wordt van hem zoveel gehouden en verdient zijn schoonheid het dat alleen van hem zou moeten worden gehouden, verlatend andere vrienden.
- 43. Hij heeft grote morele kwaliteiten (en hij) is van edel gedrag, rijkelijk gezegend, en een vriend van (hen die) godvrezend zijn. Hij is (bijzonder) grootmoedig, en hij heeft in zijn weergave van liefdadigheid zich overtroffen in vergelijking met alle jonge mensen.
- 44. Hij heeft superioriteit (boven de gehele schepping) wegens zijn (spirituele) voortreffelijkheid, zijn (elegantie en) gunst en zijn majesteit, en zijn altijd levendige (en geestelijk verfrissende) hart (en ziel).
- 45. Geen twijfel, het is Mohammad^s die het beste der schepping is; hij is de essentie (en vitale kracht), de uitverkorene van God.
- 46. Alle kwaliteiten, elk soort superioriteit, heeft zijn perfectie in hem bereikt; En (spirituele) gunsten van alle tijden hebben hun climax in hem bereikt (en Allah zal nu deze slechts aan hen verlenen die hem oprecht volgen).
- 47. Bij God! Mohammed^s is als de hoogste hoogwaardigheidsbekleeder (in zijn geestelijke relatie met de Almachtige God) en het is door hem (alleen) dat er toegang is (voor iedereen) tot de drempel van de Koning.
- 48. Hij is de trots van elke gezuiverde en heilige persoon; en de geestelijke troepen (van Allah, koesteren hem ook en) zijn trots op hem.
- 49. Hij staat boven iedereen, die vooraan staat opgesteld, en heeft de nabijheid van Allah bereikt. En (onthoud dat) de verhevenheid (van geestelijke rang) is wegens deugden, niet wegens een voorrecht in de tijd.
- 50. (Zoals) een motregen komt vóór een stortregen, maar een motregen is maar een motregen en is niet vergelijkbaar met stortregen.
- 51. Hij is de unieke kampioen (een deskundige boogschutter) van wie de pijlen nooit (het doel) missen. (In feite) schiet hij (zijn pijlen) precies op doel, en (hij) is de vernietiger van Satan.
- 52. Hij is (als) een (prachtige spirituele) tuin, en ik zie duidelijk dat zijn vruchten (in de vorm) van trossen dichterbij mijn hart zijn gebracht.
- 53. Ik vond in hem de oceaan van waarheden en leiding, en ik zag hem schitteren als een parel.
- 54. Zonder twijfel, Jezus^a stierf een stille (normale) dood, maar onze Profeet is in spirituele zin levend; bij God, hij heeft me in een visioen ontmoet!
- 55. Ik zweer bij Allah, dat ik getuige was van de schoonheid (van de Heilige Profeet). Ik zag hem met mijn eigen ogen in mijn huis zitten.
- 56. Luister! Als u denkt dat Jezus^a leeft, dan is het uw verantwoordelijkheid om met afdoende argumenten te bewijzen dat hij nog in leven is.
- 57. Heeft u ooit Jezus^a de Messias ontmoet, terwijl u wakker was? Of heeft iemand u geïnformeerd over het zien van de Messias terwijl hij wakker was?

فَرِيدًا يَسْبُ وَتُسْتَحَقُّ بِجَمَالِهِ
 كَقَعْقَابِهِ مِنْ لَمْتَرِ الْإِخْلَابِ
 سُجَّحٌ تَرِيدٌ بِإِيَالِ بَيْتِ الْبَلْغَى
 بِعَرَقِ الْوَلَانِ مَوَازِفِ الْبَيْتَانِ
 فَاقَ الْوَرَى بِتَمَالِيهِ وَجَمَالِهِ
 وَبَسَالِيهِ وَبِحَالِيهِ الْوَرَى
 لَا شَكَّ أَنْ مُسْتَقْبَلًا خَيْرَ الْوَرَى
 رَيْئِ الْكِرَامِ وَلِغَيْبَةِ الْكُفْرَانِ
 تَمَعَتْ تَعْلِيهِ صَلَاتُ لَيْلِ مَرْيَمَةَ
 لِحِجَّتِ بِهِ تَعْمَارًا عَلَى أَسَانِ
 وَهُوَ بِرَأْسِ مَسْتَقْبَلِ حَقِّ دَاخِلِي
 وَهُوَ الْوَالِدُ مِنْ بَشَرَةِ الشُّكْرَانِ
 كَرُمُ مَسْتَقْبَلِ مَقْلَهُمْ وَ مَقْدِسِ
 قَرِيهِ يُبَاهِي التَّمَتُّو الْوَالِدَانِي
 كَرُمُ خَيْرِ لَيْلِ مَقْرَبِ مَسْتَقْبَلِي
 وَ الْفَضْلِ بِأَلْوَسَانِ لَا يَرْتَابِ
 وَ الْفَلَاحِ قَدْ يَبْدُو أَسْمَ الْوَالِدِ
 قَى الشُّكْرِ مَلَأَ لَيْسَ كَمَا شَهْتَانِ
 يَمَلُ وَجِيدٌ لَا لَوَيْشَ بِجَمَالِهِ
 ذُو مُصَيَّبَاتِ مَوَازِفِ الْبَيْتَانِ
 مَرُ يَمَلُّ رَأْيِي أَرَى الْفَتَاوَةَ
 وَطَلُوقَهُ قَدْ دَائِلَتْ بِبَيْتَانِي
 الْكَلْبِيَّةُ بِخَيْرِ الشُّكْرَانِ وَالْهَرَى
 قَدْ مَاتَ بَيْنِي مُطَرِّقًا وَ لَيْسَانِي
 حَرِي وَ زَيْنِ الْبَسْمِ وَالْقَافِي
 وَ اللَّهِ إِنْ قَدْ رَأَيْتَ جَمَالَهُ
 بِبَيْتَانِ بِسُوءِ حَالِيكَ بِعَتَافِي
 حَارِي تَطَلَّيْتُ أَنْ مَرَرْتِ بِعَيْطِ
 فَعَارِيكَ إِتْبَانًا بِنِ الْبُرْشَانِ
 أَلْفَانَتْ لَا قَبِيَتِ الْبَسْمِ بِبَيْتَانِي
 أَلْوَسَانِ الْوَالِدَانِ مِنْ الْفَطْرَانِ

Mijn lichaam verlangt naar u te vliegen, o Heilige Profeet! Ik wou dat ik de kracht had om te kunnen vliegen (dan was ik naar u gevlogen).

58. Lees de Heilige Koran (zorgvuldig, en zie voor uzelf) hoe (duidelijk) hij verklaart (dat de Messias^a is overleden). (Ondanks dat) wendt u zich af van de leiding die u wordt gegeven door de barmhartige God?
59. U moet realiseren dat het (eeuwigdurend) leven zeker niet kan worden bewezen voor welk menselijk wezen dan ook. Het is een feit dat Jezus^a stierf zoals elk sterfelijk mens.
60. Maar onze Profeet^s is in leven (in de geestelijk zin) en, voorzeker, ik ben er de getuige van. En ik heb mijn voordeel behaald met de vruchten van een ontmoeting met hem.
61. Ik had (vroeger) zijn (heilig) gezicht in mijn jeugd gezien; later gunde de Heilige Profeet^s mij een ontmoeting terwijl ik wakker was.
62. Voorzeker, ik ben gaan leven door zijn spirituele aanraking die leven geeft. Bravo! Wat een wonder! Hoe (volkomen) hij in mij (het geestelijke) leven bracht!
63. O mijn Heer! Overgiet Uw Profeet met Uw eeuwige zegen – in dit leven, en in het volgende leven eveneens.
64. O mijn geestelijke meester! Ik ben aan uw deur gekomen, klagend dat uw eigen volgelingen mij (diep) gekwetst hebben door me een ongelovige te verklaren
65. Uw pijlen doordringen het hart van elke rivaal, en (de kracht van) uw besluit verplettert het hoofd van een serpent (d.w.z., u was een man van grote vastbeslotenheid).
66. Moge Allah u zegenen, o leider van de wereld! U rang is de hoogste, en u bent de (moedigste) leider der moedigen.
67. Gelieve naar mijn bescheiden bestaan te zien, met genade en vriendelijkheid. O mijn (geestelijke) meester! Ik ben de laagste onder uw nederige dienaren.
68. O mijn geliefde! Ik ben één met uw liefde, geheel mijn ziel, mijn verstand, en mijn hart.
69. O mijn tuin van geestelijk geluk! In de herinnering van uw (heilig) gezicht ben ik (zo verdronken). Ik ben niet vrij, zelfs voor een moment of een ogenblik.
70. Mijn lichaam verlangt naar u te vliegen, o Heilige Profeet! Ik wou dat ik de kracht had om te kunnen vliegen (dan was ik naar u gevlogen).

أَنْظُرُ إِلَى الْقُرْآنِ كَيْفَ يُبَيِّنُ
أَقَاتَتْ تُعْرِضُ عَنْ هَذِهِ الْأَنْعَامِ
كَأَنَّكَ بِهَذَا الْقَبِيضِ لَيْسَ بِقَابِ
بَلْ مَاتَ عِيسَى وَبِشَأْنِ عَيْدِ قَابِ
وَ تَبَيَّنَا عَمَّا وَ إِلَى مَا جَاءَ
وَقَدْ أَقْتَلْتُمْ قَوْمًا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ
وَأَنْتَ فِي زَهْرَانِ غَيْرِي وَبِهِ
لَعْنَةُ الْبَلْبَلِ بِمَنْعَتِي لَا قَائِي
إِنِّي تَقَدَّرْتُ مِنْ إِيْتَابِهِ
وَأَمَّا لِإِعْتَابِي فَمَا أَلْحِيَابِي
يَا رَبِّ سَنَ عَلَيَّ لَيْبَتِكَ دَائِمًا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا وَبَعْدُ قَابِ
يَا سَيِّدِي قَدْ جُنْتُ بِهَذَا لِأَجَلِي
وَ الْقَوْمُ بِالْإِسْتِغَارِ قَدْ أَدْرَبُوا
يَلْعَبُونَ بِمَهَائِكِ قَلْبِ كُلِّ مُتَحَارِبِ
وَ يُشْجِعُونَ عَزْمَاتِ خَائِفَةِ الْتَّعْرَابِ
لِللَّهِ ذِكْرٌ يَا إِمَامَ الْعَالَمِ
أَنْتَ الشَّيْبِيُّ وَ سَيِّدُ الْكَلْبَانِ
أَنْظُرْ إِلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَ تَحَنُّنِ
يَا سَيِّدِي أَنَا أَحَقُّ بِالْوَقْتِ
يَا حَبِيبَ إِثْنَيْ عَشَرَ قَدْ كَلَّمْتَ مَجْرِبَةَ
فِي مُهَيَّبِي وَ مَدَارِكِي وَ بِنَائِي
مِنْ دَلْمِ وَبِهِكَ يَا حَادِيَةَ الْبُهَيَّبِي
لَمَّا لَقِيتُ فِي لَحْظِ ذُلِّي فِي أَنْبِ
يَسْتَبِيحُ لِعَلِّمِ إِلَيْكَ مِنْ لَوْحِي عِلْمًا
يَا لَيْتَ كُنْتُ كَقَوْمِ الْكَلْبَانِ

Als staatshoofd en geestelijk leider was hij Caesar en de Paus in één persoon. Maar hij was paus zonder de pretenties van de Paus, Caesar zonder soldaten, zonder leger, zonder lijfwachten, zonder politiemacht, zonder staatskas. Als er ooit iemand is geweest die heeft geregeerd bij de gratie Gods, dan was het Mohammed, want zonder over dit alles te beschikken hield hij alle macht. Machtsvertoon boeide hem niet. De eenvoud van zijn privéleven kwam overeen met zijn optreden in het openbaar.

— Rev. Bosworth Smith
Muhammad and Muhammadanism
Londen 1874

In het Nederlands vertaald door N. Compier uit het Arabische origineel, de Engelse Vertaling van dr. Saleem ur Raheem en de Urdu vertaling van Maulana Abdul Mannan Sahid.

Nooit heeft iemand zich, vrijwillig of onvrijwillig, een doel gesteld meer subliem dan hij, want zijn doel was bovenmenselijk. Om het bijgeloof te keren, dat tussen de mens en zijn Schepper was gekomen; om God te vertegenwoordigen bij de mens en de mens bij God; om het rationele en heilige idee van de Godheid te herstellen tussen de chaos van de materiele en verwrongen beelden van de afgoderij van die tijd.

Nooit heeft een man een taak op zich genomen dat zo alle menselijke vermogens te boven gaat, want Mohammed had voor het uitdenken, noch het uitvoeren van dat grote werk, geen ander gereedschap dan zichzelf, en geen hulp behalve een handvol mensen ergens in een uithoek van de woestijn.

En uiteindelijk, geen ander heeft zo'n immense en blijvende revolutie in de wereld teweeggebracht dan hij, want in nog geen twee eeuwen na zijn ontstaan regeerde de Islam zowel in de geest alsook militair over geheel Arabië, en veroverde in de naam van God Perzië, Khorasan, Transoxanië, West-India, Syrië, Egypte, Abyssinië, alles wat van Afrika bekend was, verschillende eilanden in de Middellandse Zee, Spanje en een gedeelte van Frankrijk.

Als grootsheid van doelstellingen, bescheidenheid van middelen en verbluffende resultaten de drie criteria zijn waaraan we een menselijk genie toetsen, wie kan er dan ook maar iemand in de geschiedenis vergelijken met Mohammed? Alle beroemde mannen maakten alleen wapens, wetten en koninkrijken. Als ze al iets voortbrachten was het alleen maar wereldse macht, die vaak genoeg al voor hun eigen ogen afbrokkelde. Maar deze man bewoog niet alleen legers, wetten, keizerrijken, volkeren, dynastieën, maar ook miljoenen mensen in een derde van de bewoonde wereld van dat moment. En meer nog, hij bewoog de altaars, de goden, de religies, de ideeën ... en de zielen.

Met één Boek, waarvan elke letter wet is geworden, schiep hij een geestelijke identiteit die volkeren van alle talen en rassen heeft samengebracht. En als het onuitwisbare kenmerk na in deze islamitische identiteit liet hij na de afkeer van valse goden en de liefde voor de Ene, Immateriële God. Het haast patriotistisch verdedigen van de Hemel tegen profanisering werd de deugd van de volgelingen van Mohammed. Het veroveren van één derde van de wereld met dit dogma was zijn wonder. Of misschien was het niet een menselijk wonder, maar het wonder van de rede.

Het concept van Eénheid van God dat werd verkondigd tegen de overweldigende hoeveelheid absurde theorieën was op zichzelf zo een groot wonder dat het aloude tempels verwoestte en een derde deel van de wereld in brand zette, vanaf het ene moment dat het van zijn lippen kwam. Zijn leven, zijn meditatie, zijn heldhaftige wraak jegens het bijgeloof van zijn volk en zijn vastberadenheid in het weerstaan van de woede van de afgodendienaren, zijn kracht om hen vijftien jaar lang te verdragen in Mekka, zijn welwillendheid laster te ontvangen in het openbaar en haast te worden vermoord door zijn eigen mensen (...)

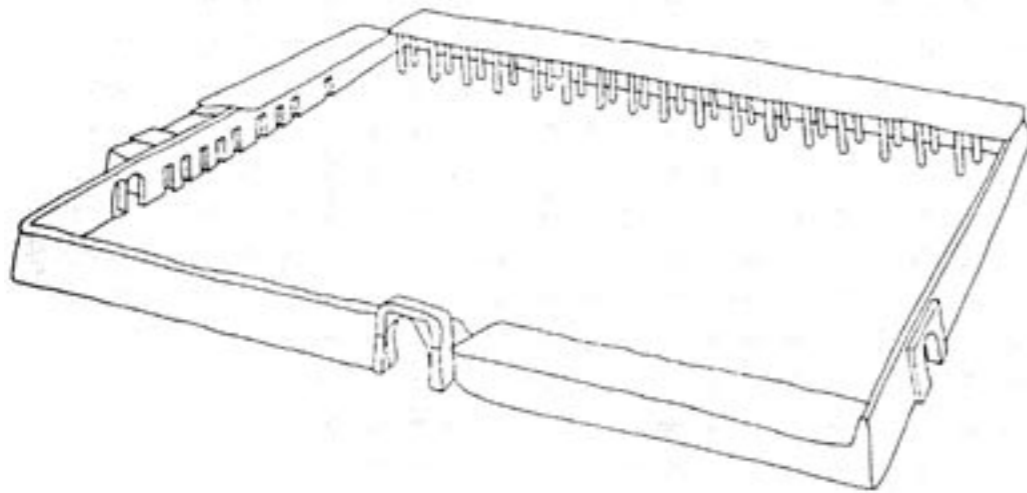
Filosoof, redenaar, apostel, wetgever, ideoloog, restaurateur van rationele ideeën... De stichter van twintig aardse koninkrijken en één geestelijk Koninkrijk, dat is Mohammed. Alle criteria waarmee grootheid wordt gemeten in beschouwing genomen, mogen we ons afvragen, is er iemand die groter is dan hij?

— *Alphonse de La Martaine*

Historie de la Turquie. Parijs 1854

Momenten uit het leven van de heilige profeet Mohammed^S

Qudratullah Hafiz

In het vierde jaar van zijn profeetschap ving de Heilige Profeet^S zijn zendingswerk openlijk aan. Op zekere dag nodigde hij alle grote persoonlijkheden en de stamhoofden van Mekka uit, om met hem op een nabijgelegen berg te komen.

Hij vroeg hun: 'Als ik u zou berichten, dat er achter deze berg een groot vijandig leger verscholen is, dat voornemens is Mekka te verwoesten, zoudt gij mij dan geloven?' De stamhoofden antwoordden: 'Ongetwijfeld zouden wij u geloven, want gij zijt uw gehele leven zeer waarheidlievend geweest en wij kunnen van u nooit een leugen verwachten.' Toen sprak de Heilige Profeet^S: 'Als dit het geval is, dan deel ik u mede, dat God mij de boodschap van vrede, liefde en eenheid heeft gegeven, en indien gij mij volgt, zult gij van de hel worden gered, en het Koninkrijk Gods binnengaan.' Na dit nieuws te hebben vernomen werden de trotse stamhoofden, die eerst in hem geloofden en vertrouwden, woedend en zeiden: 'Zijn wij gestoord en naar hier geroepen om dit te moeten aanhoren?' Waarop zij zich met vertoornde gebaren van de Profeet verwijderden en de terugtocht aanvingen. Deze koele behandeling door zijn eigen stamgenoten was zeer teleurstellend, maar er wachtte hem nog veel meer, en dit is wat steeds met elke profeet gebeurt.

martelingen

Dit was het begin van het zeer moeilijke leven van de Profeet^S en zijn zeer weinige metgezellen. Broeders werden door hun broeders verlaten, kinderen werden door hun ouders verdreven en slaven werden door hun meesters gemarteld. In dit hete Arabische land dwongen de heidense meesters hun slaven een stalen wapenrusting te dragen om dan in de brandende zon te staan tot hun huiden verzengd waren, en dit alleen omdat zij in één God geloofden en in Mohammed^S als zijn boodschapper.

Toen Umayya wist, dat zijn zwarte slaaf, Bilal ibn Rabaha, bekeerd was, hield slechts één gedachte hem bezig: hem te martelen met de meest lafhartige, geraffineerde middelen. Hij bond om de hals van de slaaf een strop, die van ruwe palmvezels was gemaakt en zo leverde hij hem over aan jongens, die geen medelijden kenden. Zij sleurden hem achter zich aan als een lastdier, alleen maar om zich te vermaken. Het koord, waaraan hij op deze wijze voortgetrokken werd – en

Toen hij door zijn lijden uitgeput midden op de weg ging zitten om te trachten zijn bloedende voeten te beschermen, hieven zijn beulen hem bij de armen op en zetten hun barbaars vermaak voort.

zulks door jeugdige kwaaddoeners – maakte een bloedige wond in het vlees van Bilal. Desondanks scheen hij ongevoelig te zijn voor pijn. Daarop onthield zijn meester hem eten en drinken en voerde hij hem op een middag, in het midden van de zomer, de stad uit en bracht hem naar de Ramd, een zandige vlakke, die zo heet was, dat een op de grond geworpen stuk rauw vlees door de hitte gaar werd. Hij liet zijn slaaf languit op de rug liggen met een kolossale steen op de borst. ‘Blijf daar’, beval hij, ‘totdat gij de leerstellingen van Mohammad afzweert.’ Maar de stoïcijnse moslim zei niets anders dan ‘Ahad! Ahad!’; ‘Allah is Eén, Allah is Eén’ en zo getuigde Hij zijn achting en geloof voor zijn echte Meester, de Heer der werelden. Toen Abu Bakr op een dag langs de Ramd liep, zag hij dit wrede schouwspel. Hij werd door verdriet en medelijden overmeesterd en betaalde een hoge prijs voor de vrijlating van deze slaaf. En zo gingen de vervolgingen voort en zij werden hoe langer hoe barbaarser.

Nog een voorbeeld is het volgende: De stam van Banu Magzûm bracht Ammâr met Yasir, zijn vader, en Summayya, zijn moeder, naar de Ramd om hen al de door duivelse wreedheid ingegeven martelingen te laten ondergaan. Ammâr werd in een metalen borstplaat, die hem op de grond hield, ingesloten en toen blootgesteld aan de gloeiende stralen van de zon, die in het zenith stond. Zijn vlees knetterde, alsof het in aanraking was gekomen met gesmolten metaal. Yasir kon aan de martelingen niet langer tegenstand bieden en ten laatste gaf hij de geest.

De afgodendienaren waren er echter niet in geslaagd hem of Summayya ook maar één godslasterlijk woord te doen spreken. Toen doorstak Abu Djahl met zijn speer het lichaam van Summayya, terwijl hij de arme stervende vrouw spottend toesnauwde: ‘Als gij in Mohammed gelooft, komt het, omdat gij verliefd zijt op zijn schoonheid.’

Summayya was één van de eerste martelaressen van de Islam, maar zulk een standvastigheid trof men niet alleen bij haar aan. Enkele gelovigen waren door ontbering en marteling zo verzwakt, dat zij niet meer in staat waren overeind te staan, maar niettegenstaande dat waren zij gehoorzaam aan de wil van God. Hoe diep was het geloof in hun harten geworteld!

Het waren niet alleen enkelingen die de moslims vervolgden. Alle stammen hadden zich tegen hen verenigd en zij maakten het hen zo moeilijk als zij konden. Zij boycotten hen geheel en omsingelden hen voor ongeveer drie jaren in een dal nabij Mekka. Wij kunnen er ons geen voorstelling van maken in welke benarde toestand zij zich daar bevonden.

Op een keer toen de Profeet^s in gebed geknield nederlag, zette een der tegenstanders zijn voet op zijn hals, en zo dwong hij de Profeet^s lange tijd in dezelfde houding te blijven. Soms wierp men doornen op het pad van de Heilige Profeet^s op zijn weg naar de plaats van gebed, en eens gebeurde het, dat een doek om zijn hals werd geworpen, en men poogde hem te worgen door de doek stevig aan te draaien. Het is een feit, dat de Heilige Profeet^s en zijn volgelingen geduren-

de dertien jaren vele harde beproevingen met de grootste gelatenheid doorstonden. Hun onuitputtelijk geduld, hun vast geloof en hun volharding heeft Sir William Muir woorden van lof doen uiten wanneer hij zegt: ‘De gelovigen verdroegen vervolgingen in een geduldige en verdraagzame geest’.

de reis naar Taif

Niettegenstaande het feit dat de tegenstand zeer groot was en er groot gevaar bestond voor hem, die de Islam predikte, bleef de Heilige Profeet^s met zijn werk doorgaan en verspreidde de godsdienst bij elke gelegenheid die zich voordeed met moed en vast vertrouwen. Zijn eerste openlijke poging buiten Mekka werd gedaan te Taif, een kleine stad, die ongeveer 60 mijlen van Mekka lag, om de boodschap over te brengen en om Gods woord te prediken aan de bewoners. Vergezeld door Zaid ibn Haritha kwam de Profeet^s in de stad aan. Hij verbleef daar ongeveer 10 dagen en bracht zijn boodschap over aan vele van de bewoners en aan de hoofden die tot de bekende stam Banu Saqief behoorden. Maar de mensen behandelden hem zeer slecht. Zij waren zo ver van God verwijderd, dat zij niets wilden horen of aanvaarden. Zij bespotten en beledigden hem op verschillende manieren. Eén hunner zei: ‘Heeft Allah niemand anders kunnen vinden dan u?’ ‘Deze man heeft iets gestolen en nu vertelt hij een verhaal als Allah’s gezant’, verklaarde een ander. Toen zag de Profeet^s, dat er voor het ogenblik in de stad geen hoop voor hem was en stond op om te vertrekken. Teneinde het hem onmogelijk te maken zijn pogingen te hervatten, zetten zijn tegenstanders de heffe des volks tegen hem aan. Slaven en vagebonden, in rijen opgesteld, wachtten hem op aan weerszijden van de weg, die bij moest nemen en zij vonden er plezier in stenen naar zijn blote benen te werpen. Toen hij door zijn lijden uitgeput midden op de weg ging zitten om te trachten zijn bloedende voeten te beschermen, hieven zijn beulen hem bij de armen op en zetten hun barbaars vermaak voort. Tevergeefs

trachtte de aan hem verknochte Zaid^{fa} hem te beschermen door voor hem te gaan staan; de trouwe volgeling werd neergeslagen door een steen, die zijn gezicht verwondde.

Wankelend, vallend, opstaand en zich voortlepend temidden van honende spotternijen, kwamen Mohammed^s en zijn gezelschap eindelijk bij de muur van een tuin aan, waarachter zij zich verscholen en verzwakt in de schaduw van een met ranken, bladeren en druiven bedekte boom neervielen. Hoe betreuenswaardig het verdrijven van de Heilige Profeet^s uit de stad Taif ook was, toch bad hij voor zijn belagers en zei: ‘O God, vergeef deze mensen, want zij weten niet wie ik ben. O, barmhartige God, wees niet vertoornd op hen, maar open hun ogen voor de waarheid, en laat hen die aanvaarden. De waarheid is niet te onderdrukken’.

de uittocht uit Mekka

Deze beproevingen duurden voort, doch de boodschap begon zich naar alle kanten te verspreiden. In het stadje Medina vond deze boodschap meer ingang en zij werd door menigeen overgenomen. Toen het aan het volk van Medina bekend werd hoe moeilijk het leven was dat de Heilige Profeet^s in Mekka leidde, verzochten zij hem Medina tot zijn tehuis te maken. De Heilige Profeet^s meende echter, dat de tijd nog niet rijp was om Mekka te verlaten, maar hij beloofde hun dat, zodra de gelegenheid zich zou voordoen, hij naar Medina zou komen. Toen het volk van Mekka daarentegen vernam dat zijn leringen zich tot buiten Mekka verspreidden, deden zij op zekere nacht een duidelijke en vastbesloten poging om een einde aan zijn leven te maken.

De Heilige Profeet^s was echter door God voor het gevaar gewaarschuwd en hij verliet Mekka op dezelfde avond, waarop zij hem dachten te doden. Na een zeer moeilijk leven van 13 jaren werd de Heilige Profeet^s gedwongen afscheid te nemen van zijn geliefde stad Mekka en tezamen met zijn vriend Abu Bakr^{fa} naar Medina te vertrekken. Een beroemde gebeurtenis is deze: Een

De geest van Mohammed verafschuwde pracht en praal. De Apostel van God maakte zich dienstbaar aan het huishouden; hij maakte het vuur aan, veegde de vloer, molk de schapen en repareerde zelf zijn schoenen en kleren. Hij verwierp ook de schijnboetedoening en het gemak van de kluizenaar en hield zich zonder enige trots aan de sobere levensstijl van een Arabier.

— *Edward Gibbon*

History of the Decline and Fall
of the Roman Empire
1823

Zicht op Medina. Toen de Heilige Profeet^s eens door deze streek kwam, zakte zijn kameel bij een droge, stenige akker op de knieën. De akker behoorde aan twee wezen en bleek het onverkoopte restant te zijn van hun erfenis, die door een voogd was verkocht. Mohammed^s kocht de akker voor een redelijke prijs en gaf de arme wezen de koopsom. (Naar: Sugana GM. Mohammed. Amsterdam 1970)

ruiter, Suraqa genaamd, slaagde er bijna in hem onderweg gevangen te nemen, maar toen hij dichtbij hen was gekomen, zonk zijn paard in het zand en het kon geen stap meer vooruitkomen. Op dat ogenblik kwam hij tot het besef van de waarachtigheid van de Profeet^s, en in plaats van hem te doden, onderwierp hij zich aan hem, en vertelde hem alles over zijn boze bedoelingen. Toen sprak de Heilige Profeet^s: 'O Suraqa, ik zie de sieraden van het Perzische Koninkrijk in uw handen.'

Suraqa^{fa} was zeer verwonderd, maar het geschiedde uiteindelijk zoals voorspeld was. In de tijd van de tweede kalief Umar werd het Perzische Koninkrijk veroverd. Suraqa leefde toen nog, en de sieraden werden in zijn handen gelegd.

Medina

Eindelijk, na 8 dagen reizen, kwam de Heilige Profeet^s op 20 september 622 te Medina aan. Hij werd daar met grote vreugde door de mensen ontvangen, en dit was het keerpunt in zijn leven. Dit is het begin van de islamitische jaartelling. Het eerste voornaamste werk dat de Heilige Profeet in Medina deed was het bouwen van een moskee, die thans nog de Moskee des Profeten wordt genoemd. Deze moskee en het aangrenzende woonhuis voor de Heilige Profeet^s waren binnen 7 maanden gereed. En welk een woonhuis! Een heel eenvoudige kamer van ongeveer drie bij vijf meter met een deur die toegang verschafte tot de moskee. Er was geen ander publiek gebouw in de hele stad te vinden zodat deze eenvoudige moskee al spoedig werd gebruikt voor allerlei doeleinden die men zich maar kan bedenken. Zo werd zij beurtelings herschapen in gerechtshof, kantoor, vergaderzaal, school en gasthuis. Kortom, deze moskee was het centrum van al zijn activiteiten gedurende zijn leven in Medina.

Het volk van Medina nam zijn leerstellingen met graagte aan en geleidelijk werden zij bijna allen moslim. Zij aanvaardden de Heilige Profeet^s als hun koning en hij werd

heerser van de staat Medina. Als koning van Medina bestond zijn bezigheid ook in het onderwijzen en het onderrichten des volks, en nooit gaf hij zijn eenvoudige levenswijze prijs. Hij besteedde zijn tijd door mensen aan te sporen tot het aanbidden van één God, en onderwees hun de morele en sociale voorschriften van de Islam. Persoonlijk leidde hij de dagelijkse vijf gebeden in de moskee, beslechtte alle geschillen, die zich onder de leden van de gemeenschap voordeden en besteedde tijd en aandacht aan de bevordering van de nationale welvaart, bv. in zaken betreffende handel, onderwijs en hygiëne. Hij besteedde speciale aandacht aan de omstandigheden en behoeften van de armen en streefde ernaar in hun noden te voorzien. Soms deed hij boodschappen voor de armen, die deze dienst van node hadden. Ondanks deze vele bezigheden vond hij nog tijd om mee te doen aan de spelen en verzetjes van de jongeren en wakkerde in hen de ontplooiing van een gezonde, eendrachtige geest aan. Bij zijn thuiskomst hielp hij vaak in de huishouding mee. Te middernacht, wanneer iedereen zich ter ruste had begeven placht hij op te staan, en de stille, donkere uren van de nacht met het aanbidden van zijn Schepper door te brengen.

De Heilige Profeet^s gaf zich zo algeheel over aan het gebed, dat zijn voeten gewoonlijk opzwellen van het lange staan tijdens zijn gebeden; hij was van oordeel dat het recht om zo vaak te bidden ontsproot uit zijn bevoorrechte positie als profeet. Toch zou hij niet toestaan dat zijn voorbeeld werd nagevolgd. Dit bewees hij, toen hij Abdullah ibn 'Amr verweet: 'Heb ik juist gehoord, dat gij de nacht overeind staande in gebed doorbrengt en dan de volgende dag vast? Wanneer gij daarmee doorgaat zult gij uw gezicht in gevaar brengen en uw lichaam uitmergelen. Uw plicht, die gij u en uw familie verschuldigd zijt, is te vasten en uw vasten te onderbreken, in de nacht op te staan en ook te slapen.'

Toen de Profeet werkelijk leider van een staat werd bestond de inrichting van zijn

Toen de Profeet werkelijk leider van een staat werd bestond de inrichting van zijn huis uit een mat van palmladeren om als bed dienst te doen en een aarden waterkan.

huis uit een mat van palmladeren om als bed dienst te doen en een aarden waterkan. Vaak ging hij zonder voedsel. Er werd dagen lang geen vuur in zijn huis aangestoken om eten te koken en de gehele familie leefde dan van dadels alleen. Toch bestond er geen gebrek aan middelen om in comfort te leven, daar de publieke schatkist tot zijn beschikking stond. De goed gesitueerden onder zijn volgelingen, die zelfs hun leven voor hem wilden opofferen, zouden hem zeer gaarne van elk comfort voor het leven hebben voorzien, indien hij zich ervan zou willen bedienen. Doch het wereldse was voor hem van weinig waarde en tijden van armoede noch van overvloed konden hem ertoe bewegen naar het wereldse te verlangen. Zoals hij eerst de rijkdommen, macht en schoonheid, die de Quraish hem hadden aangeboden, had versmaad, toen hij nog in een toestand van uiterste hulpeloosheid verkeerde, zo bleef hij ook onverschillig tegenover al die dingen toen God ze uit Zijn Barmhartigheid schonk. Bosworth Smith schrijft: *In de herder van de woestijn, in de Syrische koopman, in de eenzame van de berg Hira, in de hervormer in de minderheid van één, in de ballingschap van Medina, in de erkende overwinnaar, in de gelijke van de Perzische Chosroes en de Griekse Elerakleus, kunnen wij nog steeds een grote overeenkomst ontdekken. Ik betwijfel het, of er ooit een man heeft bestaan, wiens uiterlijke toestanden zo zeer veranderden, zonder dat hij zelf in het minst veranderde, wanneer hij tegenover die toestanden werd geplaatst. De gebeurtenissen veranderden, doch in wezen schijnen zij mij overal hetzelfde.*

In zijn omgang met anderen plaatste hij zich nimmer op een hoog voetstuk; eens toen hij koning van Medina was, trad een jood, wie hij enig geld verschuldigd was, op hem toe en begon hem uit te schelden. Umar werd woedend, doch de Profeet^s berispte hem en zei: 'U had mij beter kunnen aanraden de schuld met dankbaarheid terug te betalen, en de schuldeiser kunnen verzoeken de schuld op betamelijke manier te eisen.' En hij betaalde de jood meer dan hem toekwam.

Bij een andere gelegenheid was hij met zijn vrienden in de bossen en het werd tijd een maaltijd te bereiden. Aan iedere aanwezige werd een taak opgelegd, terwijl hij zelf hout ging sprokkelen. Geestelijk en wereldlijk heerser als hij was, placht hij toch als ieder ander mens zijn aandeel in het werk te nemen. Bij de behandeling van zijn knechten nam hij ditzelfde beginsel van gelijkheid in acht. Nooit hield de Profeet^s iemand in slaven dienst. Telkens wanneer hij in het bezit van een slaaf kwam, gaf hij die de vrijheid.

de wraak van de Mekkanen

Terwijl de Heilige Profeet^s zich in Medina rustig met de geestelijke welvaart van zijn volk bezig hield, waren de Mekkanen in grote onrust en zeer verstoord, daar zij hun voornemens verijdeld zagen en hun haatkende geen grenzen meer. Buitendien hadden zij nu tevens reden tot toorn tegen de bewoners van Medina, die deze Mohammed^s en zijn volgelingen bescherming hadden geschonken. Een en ander leidde dan ook tot een reeks schermutselingen en veldslagen en de man, die nimmer een wapen tegen de medemens had opgenomen, die bij het zien

van menselijke smart zelf hevig leed, die, tegen alle Arabische begrippen van mannelijkheid in, bitter weende bij de dood van een kind, die steeds zo zacht van karakter bleef, dat zijn vijanden dit met vrouwelijkheid bestempelden. Deze man was nu genoodzaakt, tegen eigen wensen en door de omstandigheden daartoe gedwongen, de aanvallen van zijn vijanden met kracht van wapenen te weerstaan, ter zelfverdediging en ter voorkoming van verraderlijke overvallen. De enkele kleine vijandige schermutsehnngen die daarop volgden leidden tot de grote gebeurtenis te Badr. De meest beruchte vijand, de oom des Heiligen Profeten^s, Abu Djahl, was de leider en opperbevelhebber van de aanvallers. Hij stond aan het hoofd van 1000 moedige en geoefende mannen, die goed bewapend waren. De moslims daarentegen waren sterk in de minderheid – hun totale aantal was 313 man – en slecht gewapend, doch zij hadden hun vertrouwen in God, Die hen zonder meer door Zijn engelen van een natuurlijke hulp voorzag en hen zo deed zegevieren.

Dit was in het tweede jaar na de uittocht van de Heilige Profet^s uit Mekka. Het volk van Mekka was over het slechte resultaat van de eerste aanval zeer verbitterd. Het jaar daarop troffen zij nieuwe voorbereidselen, verzamelden 3000 man, en rukten op tegen Medina. Daar zij zich van hun overwinning verzekerd voelden, trokken zij op tot vlak voor Medina. Zij hielden halt te Uhud, waar de Heilige Profet^s genoodzaakt was zich te verdedigen. De vijand werd nu eveneens verslagen.

Een jaar daarna deden de vijandige stammen wederom een poging en ruim een maand later omsingelden zij Medina met 20.000 man. Maar God bewaarde Mohammed^s en de moslims op wonderlijke wijze en de hele legermacht vluchtte vol verschrikking in de duisternis van de nacht. De moslims konden hun ogen bijna niet geloven. Legers van zulk formaat immers waren in de geschiedenis van Arabië nog zelden bijeengebracht.

de verovering van Mekka

Aan het einde des zesden jaars na zijn uittocht ging de Heilige Profet^s met 1500 volgelingen uit ten einde een bedevaart te houden, doch hem werd geweigerd het heilige gebied te betreden. Er werd tot een wapenstilstand van tien jaar besloten, doch de voorwaarden hiervan werden ongeveer twee jaar later door de Mekkanen geschonden, waarop de Heilige Profet^s met 10.000 zijner volgelingen naar Mekka trok.

Ten slotte zegevierde de waarheid. Vroeg in de morgen trok hij rustig en vriendelijk gezind de stad Mekka over de berg Faran binnen en vervulde zo de Bijbelse profetie van Deuteronomium 33:2 alwaar staat geschreven: *Hij is blinkende verschenen van het gebergte Paran, en is aangekomen met vele duizenden heiligen.*¹

Dit was de grootste dag in de geschiedenis des Islams. Geheel Arabië was nu in handen van de moslims. De Heilige Profet Mohammed^s kon de stamhoofden en boosdoeners van Mekka, die hem gedurende de lange en zeer moeilijke 13 jaren van zijn leven aldaar alle mogelijke last hadden bezorgd, nu gemakkelijk straffen, maar liever dan kwaad met kwaad te vergelden gaf hij een praktisch voorbeeld van het prijzenswaardige voorschrift 'hebt uw vijanden lief'.

Niet alleen werd de stad Mekka ingenomen, doch nog groter was de verovering der harten van de bitterste vijanden van de Islam. Zonder meer schonk hij hun zijn vergiffenis en, zoals in de geschiedenis van de Islam staat geschreven, verklaarde hij: 'Heden vergeef ik u alles evenals Jacobs zoon Jozef zijn broeders vergaf.'

Heel Mekka was vol vreugde! En het natuurlijke gevolg van deze goede behandeling was, dat bijna geheel Arabië de vredebrengende godsdienst, de Islam, aanvaardde. Er was geen enkel voorbeeld van bekering door dwang, en zij, die hun oude godsdiensten bleven aanhangen werden met dezelfde vriendelijkheid bejegend als de leden van de broederschap. Zelfs Sir William Muir moet

het volgende toegeven: *Ofschoon de stad zijn gezag blijmoedig aanvaardde, hadden haar bewoners zich nog niet tot de nieuwe godsdienst bekeerd of zijn profetische roeping formeel erkend. Wellicht meende hij de weg te volgen die hij te Medina was ingeslagen, om zodoende de bekering van het volk langzaam en zonder dwang te laten geschieden.*

De inwoners van Mekka, die hem en zijn vrienden steeds aan de meest barbaarse kwellingen hadden onderworpen, werd niet alleen een algemene amnestie verleend, doch zij mochten zonder enig verwijt vrij uit gaan. Twintig lange jaren van vervolging waren algeheel vergeven en vergeten. Muir zegt: *De grootmoedigheid waarmede Mohammad het volk, dat hem zo'n lange tijd gehaat en verworpen had, behandelde, verdient alle bewondering.*

Het is een feit, dat er geen ander voorbeeld in de geschiedenis is gevonden van zulk een grootmoedige vergevensgezindheid jegens verstokte vijanden, die het bloed der onschuldigen hadden doen vloeien, die geen medelijden hadden getoond met hulpeloze mannen, vrouwen en kinderen en die zich tot het uiterste hadden ingespannen de Profet^s te doden en de moslims te vernietigen. Eens, toen hij gewond nederviel, werd hem gevraagd zijn vervolgers te vervloeken, waarop de Heilige Profet^s antwoordde: 'Ik ben niet gezond om vervloeken, maar om uit te nodigen tot het goede en tot barmhartigheid. O Heer! Help mijn volk, want het is onwetend.'

de laatste bedevaart

In het tiende jaar na zijn uittocht trok Mohammad^s als pelgrim naar Mekka en hij voelde van Godswege, dat dit voor het laatst zou zijn. Bij deze gelegenheid sprak hij zijn volgelingen aldus toe: 'O gijlieden! hoort naar mijn woorden, want ik weet niet, of het mij gegeven zal worden een volgend jaar onder u te vertoeven. Tot op de dag, dat gij voor uw Heer zult verschijnen, zullen

uw levens en uw eigendommen heilig en onschendbaar voor elkander zijn, zoals deze dag en deze maand heilig voor u allen zijn. En weest indachtig, dat gij zult hebben te verschijnen voor uw Heer, Die u rekenschap zal vragen van al uw handelingen. O gijlieden, gij hebt rechten over uw vrouwen en uw vrouwen hebben rechten over u. Behandelt uw vrouwer met vriendelijkheid. O gijlieden, hoort naar mijn woorden en weet dat alle moslims broeders voor elkander zijn. Wacht u onrechtvaardigheid te begaan.'

zijn overlijden, moge de vrede en zegeningen Gods zijn deel zijn

Toen hij naar Medina terugkeerde werd hij door dodelijke koorts gegrepen, die vijftien dagen duurde. Toch bleef hij tot drie dagen voor zijn dood de gebeden leiden, waarna hij Abu Bakr^{ra} tot plaatsvervanger benoemde. In de vroege morgen van de laatste dag zijns leven op aarde, trad Mohammed^s uit zijn naast de Moske gelegen kamer en nam deel aan de gebeden. Later de dag stierf hij. Kort voordat hij op zijn sterfbed zijn laatste adem uitblies, liet hij het volgende in het openbaar verkondigen: 'Indien ik iets aan iemand ben verschuldigd, kan dit worden gevorderd; indien ik iemand heb beledigd, mag hij zich wreken.'

Zijn einde was zeer vreedzaam; zijn laatste woorden waren gewijd aan vergiffenis en aan de gemeenschap van rechtvaardigen in het Paradijs. Zo ademde de Meester van de Islam, nog met zwakke stem biddend zijn laatste ademtocht op de leeftijd van 63 jaar.

Deze tekst is een selectie uit het boekje 'Het leven van Mohammed', dat werd uitgegeven in 1950. Qudratullah Hafiz was van 1947 tot 1967 missionaris in Nederland.

VOETNOTEN

1. Paran is het Arabische gebergte Faran

De heilige profeet Mohammed^S en het profeetschap

Shahid Mahmud Frouws

Als er een religie is die de kans heeft om Engeland te veroveren of liever heel Europa binnen de komende honderd jaar, dan is het de Islam. (...) Ik heb deze wonderbaarlijke man bestudeerd en naar mijn mening is hij verre van de anti-christ; eerder moet hij worden beschouwd als de redder van de mensheid. Ik geloof dat als een man zoals hij de alleenheerschappij over de moderne wereld zou aannemen dan zou hij alle problemen oplossen, en de vrede en geluk brengen die zo broodnodig zijn.

— *Sir George Bernard Shaw*

The Genuine Islam. Vol 1, No. 8, 1936

Mijn keuze voor Mohammed om de lijst aan te voeren van de meest invloedrijke personen in de geschiedenis zal sommige lezers misschien verbazen en anderen zullen er vraagtekens bij zetten. Maar hij was de enige persoon in de geschiedenis die volmaakt succes had op zowel het wereldse als het geestelijke vlak. (...) Waarschijnlijk is de invloed van Mohammed op de Islam groter dan de gezamenlijke invloed van Christus en Paulus op het christendom. Door deze ongeëvenaarde combinatie van wereldse en religieuze invloed meen ik dat Mohammed moet worden beschouwd als de meest invloedrijke persoon in de geschiedenis van de mensheid.

— *Michael Hart*

The 100: A Ranking of the Most Influential Persons In History.

New York, 1978.

Islam en de Heilige Profeet Mohammed^S zijn nauw met elkaar verbonden. Uit een bepaald oogpunt zijn beiden zelfs identiek. Men kan het niet lang over Islam hebben zonder zijn naam en goddelijke opdracht te vermelden en omgekeerd. In Islam is volgens de leer ieder woord in het Boek van God Zelf afkomstig en was de Heilige Profeet^S de volmaakte tussenpersoon die was uitverkoren om die goddelijke Boodschap te verkondigen. In iedere godsdienst is God de belangrijkste, en als tweede belangrijke factor komt in de godsdiensten, vanaf de aartsvader Abraham, het profeetschap als goede tweede in belangrijkheid naar voren. Men kan geen moslim zijn zonder in Gods profeten te geloven.

Hoofdstuk 2, vers 286 van de Heilige Koran spreekt over de Heilige Profeet^S aldus: *Deze boodschapper gelooft in hetgeen hem van zijn Heer is geopenbaard en ook de gelovigen, allen geloven in Allah, Zijn engelen, Zijn boeken en Zijn boodschappers, zeggende: Wij maken geen verschil tussen Zijn boodschappers; en zij zeggen: 'Wij hebben gehoord en gehoorzaamd, Heer, wij vragen U vergiffenis en tot U is onze terugkeer'.*

Een woord van de Heilige Profeet^S zelf preciseert dit: geloven 'dat ik de gezondene van God ben, die belast is met het leren der waarheid'. Noemt men de Koran het middelpunt en het kostbaarste bezit van de Islam, dan is de verering van de profeten het hart daarvan. Want God heeft in Zijn barmhartigheid willen ingrijpen in de geschiedenis van de mensen, om ieder volk te herinneren aan de laatste dag en het hiernamaals,

en om ieder mens in alle daden van zijn leven te leiden op de rechte weg naar de uitverkiezing.

De zending van de profeten, die in de Koran worden genoemd en daar behoren veel joodse profeten, die in de Torah en de Bijbel worden genoemd ook onder; die zending verloopt steeds volgens hetzelfde schema: de verkondiging van Gods boodschap, het verzet van de mensen daartegen die voor de wereldse genoegens hebben gekozen, en tenslotte de bestraffing.

Er bestaat een soort eeuwig verdrag met de Schepper om in harmonie te leven met zijn Wet. De profeten hebben opdracht om dat verdrag der voor eeuwigheid steeds opnieuw af te kondigen en te verklaren. De meeste moslims geloven, dat er geen evolutie in deze boodschap zit: zij verheldert en preciseert steeds dezelfde waarheid, tot aan de komst van de Heilige Profeet Mohammed^S

De zending van de profeten verloopt steeds volgens hetzelfde schema: de verkondiging van Gods boodschap, het verzet van de mensen daartegen die voor de wereldse genoegens hebben gekozen, en tenslotte de bestraffing.

toe. Hij is zoals de Koran zegt, het Zegel der Profeten. De meeste moslims gaan ook uit van de inmiddels door de wetenschap achterhaalde visie, dat de mens van de een op de andere dag is geschapen. Wij zijn volgens hen plotseling op de aarde gezet. Zij ontkennen de evolutietheorie. Ook het Christendom is deze gedachte niet vreemd. De Ahmadiyya Beweging in de Islam gaat echter wel uit van de evolutietheorie. Natuurlijk is de mens geschapen, zoals de Heilige Koran stelt, maar dat heeft zich over miljoenen jaren voltrokken, want God is eeuwig en niet onderhevig aan tijd.

Het is dan ook de stelling van de Ahmadiyya Beweging in de Islam, dat de mens evolueert en daardoor steeds beter de goddelijke Wet kan begrijpen. Religie is niet statisch, maar dynamisch. Er wordt dan ook door ons een sterk onderscheid gemaakt tussen waarschuwende profeten zoals de meeste joodse profeten die joden waarschuwden op het rechte pad te blijven en Wetgevende profeten, die met een nieuwe Wet, een nieuw Boek, kwamen.

De mens evolueert en kan de essenties van de goddelijke Wet steeds beter begrijpen gedurende dit proces. De wetbrengende profeten komen dan ook met een steeds uitgebreidere Wet. Als wetbrengende profeten wordt als eerste Adam genoemd, die na te hebben gezondigd de eerste woorden

van gebed leert om zo vergeving van zijn zonden te mogen ontvangen. Als andere wetbrengende profeten worden Noach, Abraham, Mozes met zijn tien geboden genoemd. Moslims voegen de Heilige Profeet Mohammed^s aan deze toe. Volgens de Ahmadiyya Beweging in de Islam heeft de uitleg van de woorden 'Zegel der Profeten' voor de Profeet alleen ten doel te stellen dat de Heilig Profeet Mohammed^s, de laatste Wetbrengende Profeet is. In onze visie is er nog steeds plaats voor waarschuwende profeten en wij wijzen de stichter van onze beweging, Mirza Ghulam Ahmad als een dergelijke waarschuwer aan. De rest van de moslims accepteert deze zienswijze niet en stellen dat er geen enkele profeet na de Heilige Profeet Mohammed meer zal komen tot de Dag des oordeels.

Met deze evolutietheorie en een dynamische godsdienst in het achterhoofd vallen de woorden uit de Heilige Koran tijdens de zogenoemde afscheidsbedevaart, vlak voor het overlijden van de Heilige Profeet, beter te begrijpen. God zegt: *Heden heb Ik uw godsdienst voltooid en ten uwen aanzien Mijn Genade voltrokken, en de Islam is voor u de enige godsdienst, die Ik aanvaard.*

Sluit men, zoals de meeste moslims doen, ook de komst van waarschuwende profeten uit dan ontstaat er een situatie dat met de

komst van de Heilige Profeet Mohammed^s een definitief stadium aanbreekt; het stadium waarin de islamitische gemeenschap van gelovigen nog slechts wacht op het laatste uur. Volgens mij is deze gedachte een van de belangrijkste oorzaken van de politisering en militarisering van de meeste moslims.

Natuurlijk is de datum van de Dag des Oordeels een mysterie; deze kan morgen plaats vinden, maar ook over een paar duizend jaar of nog later. In ieder geval wordt het dagelijkse leven van de moslims geregeld door talrijke profetische voorschriften en die staan, zoals wij heden ten dage zien, wel eens haaks op de huidige op menselijke filosofieën, zoals humanisme, liberalisme en socialisme, ontstane westerse maatschappijen. Deze opvatting over het profetisme is al zeer vroeg ontstaan in de harten van de gelovigen en is nauw verweven met het gevoelsleven van de moslim. Zij groeide steeds en er ontstond een ware devotie voor alle profeten, doch vooral voor de Heilige Profeet Mohammed^s.

De Heilige Koran staat vol met verzen, die verwijzen naar de Heilige Profeet zoals: 'U bent slechts een waarschuwer van hen die het uur dat komt vrezen' en 'Zeg: ik ben slechts een waarschuwer; er is geen andere godheid dan God, de enige, onoverwinnelijke', 'Mij is slechts geopenbaard dat ik

Sluit men de komst van waarschuwende profeten uit dan ontstaat er een situatie waarin de islamitische gemeenschap nog slechts wacht op het laatste uur. Volgens mij is deze gedachte één van de belangrijkste oorzaken van de politisering en militarisering van de meeste moslims.

niets anders ben dan een waarschuwer', 'Wij hebben u slechts gezonden als verkondiger en waarschuwer'. Dit is dus de taak van een profeet. Het Arabische woord voor profeet is *nabi*, verwant aan het Hebreeuwse woord dat ook zo luidt. De eerste betekenis hiervan is 'aankondigen, gebeuren'; in de tweede vorm: 'een tijding melden'.

De nabi is iemand die van Godswege aan de mensen een tijding brengt. In de latere ontwikkeling van het moslim-denken maakt men onderscheid tussen de profeet die alleen maar profeet is, of nabi in de beperkte zin van het woord en de profeet die tegelijkertijd apostel is oftewel *rasul*. De eerste ontvangt een boodschap die niet noodzakelijk voor een volk bestemd is; hij hoeft de mensen slechts bekend te maken dat hij een profeet is, opdat men hem eer en erkenning als boodschapper geeft. De gezondene of apostel echter krijgt opdracht om de mensen een boek over te brengen, een godsdienstige wet die hen op de rechte weg moet leiden.

Zelf is hij daaraan op de eerste plaats onderworpen. Zijn getrouwheid aan die wet zal een voorbeeld zijn voor de anderen. Hij is voor de gemeenschap voorbeeld en gids. Zo moet men vanaf de eerste hoofdstukken Mohammeds^s zending zien. De bestudering van zijn leven leert dat hij ook een volmaakt voorbeeld was.

De geestelijke status van de Beloofde Messias^S

Ata Ullah Kaleem

Het is bekend, dat de *'âl-i Ibrahîm'* (afstammelingen van Abraham^a) de profeten en boodschappers zijn, en dat zij de mensen zijn die na Abraham^a kwamen zoals Isaak^a, Jacob^a, Josef^a en zulke profeten en boodschappers van hun nageslacht die klare wetten hebben gebracht. Dit duidt op het feit dat zij in Gods ogen het profeetschap hielden. De Heilige Profeet^S heeft bedoeld dat zijn volgelingen de rang van het profeetschap zouden bereiken, al zouden zij niet wetdragend zijn. Maar hij reserveerde voor hen een soort *shariat* ('weg') binnen zijn eigen shariat. Daarom zei hij: 'Zeg: o Allah, begunstigen, zoals Gij het profeetschap schonk aan de afstammelingen van Abraham^a, en hem zo hebt verheven. Als gevolg hiervan hielden zij het wetdragende profeetschap. En Gij hebt verordend, dat er geen shariat zal zijn na mij. Stort daarom Uw genade uit over mij en mijn volgelingen'. Oftewel: schenk hen de rang van het profeetschap, evengoed als zij geen shariat brengen. Mohammed's^S verheven positie wordt uitgedrukt door het feit dat door gebeden voor hem te vragen, hij zijn eigen volgelingen naar het niveau van profeten heeft verheven. En hem werd superioriteit boven Hazrat Abraham^a gegeven door het feit dat de Wet die hij bracht, nooit zal worden vervangen.

—*Hazrat Muhyuddin ibn Arabi*^{rh}

(1165-1240)

Al-Futuhâtu l-Makiyyah. In: Beacon of Truth.
Verlag der Islam. Frankfurt aM.
2002; 241

Ik heb het verzoek gekregen om de status van de Beloofde Messias^a, de heilige stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, aan u uit te leggen. Ten eerste kan ik u verklaren, dat personen die door God de Almachtige gekozen worden voor de hervorming van de mensen, zich altijd houden aan de opdracht die zij rechtstreeks van God de Almachtige hebben ontvangen.

Bijvoorbeeld: de Heilige Profeet van de Islam^S heeft eens gezegd: *'lâ tokhayyerunî 'alâ Musâ*; 'Verhef mij niet boven Mozes'; en toen iemand hem aansprak als *khairul bariyya* (de beste creatie), wierp hij tegen: *zakâ Ibrahiem*, vertaling: 'Dat is Ibrahiem'.

Op een ander moment zei hij: *tofâz-zelunî 'alâ Yûnus bin Mattâ*, vertaling: 'Verklaar niet mijn superioriteit ten opzichte van Yunus bin Matta'. Wel verklaarde hij zichzelf als zijnde *Sayyedi wuldi Adam* – het hoofd van de afstammelingen van Adam en *Khatamun Nabiyyîn* – het Zegel der Profeten.

Alles wat ik u heb verteld is bedoeld om de algemene weerstand van onze opposanten te weerleggen: Wat was de aanspraak van de stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap? Want soms zegt hij dat hij de *Mujaddid* (hervormer) is en een andere keer zegt hij dat hij de Messias en Mahdi is en dan weer zegt hij dat hij een profeet is. Daarom is het van grootste belang dat de gekozen persoonlijkheden van God, de Verhevene altijd van God komen, en deze persoonlijkheden zijn normaal gesproken

nederige boodschappers van Allah, totdat God Zelf hen opheft tot de status die Hij voor hen heeft gekozen.

Er was een tijd in de vroege periode van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a, dat de Arya Samaj, een Hindu sekte, harde en beledigende kritiek uitte tegenover de Islam en haar leer. In deze polemiek bleef zelfs de persoon van de Heilige Profeet Mohammed^S niet gespaard en werd zijn karakter met schande en vreselijke benamingen weergegeven. Vanuit een andere hoek werd de Islam constant onder vuur genomen door de christelijke missionaire organisaties, die forse aanvallen tegen de Islam deden. In deze hulpeloze situatie bevonden de moslims zich en zij vertoonden extreme onverschilligheid.

In deze tijd bewees Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a dat hij een grote uitzondering was. Zijn studie van de Heilige Koran, zijn reflectie over eeuwige waarheden, zijn volledige vertrouwen op de genade en milddadigheid van God, en zijn ervaring met God zelf had hem al bewapend met de kwaliteiten van een effectieve kampioen ter verdediging van de Islam. Onder een god-

delijk geïnspireerde drang werd hij bewogen een project te ondernemen, welke niet alleen de Islam zou verdedigen tegen de vijandelijke aanvallen, maar welke duidelijk en op een demonstratieve wijze zijn superioriteit over alle andere geloven zou neerzetten. Hij zette alle voortreffelijkheden van de Islam in een monumentaal werk uiteen dat hij *Barahin-e Ahmadiyya* noemde. In mei 1879 had hij voldoende vooruitgang gemaakt met de compositie van dit grote werk. De eerste twee delen werden in 1880 gepubliceerd. Het eerste deel bevatte een uitdaging dat, indien een volgeling van een ander geloof de helft van zo'n werk zou voortbrengen voor zijn geloof, of een kwart of zelfs een vijfde van de voortreffelijkheden welke hijzelf had geformuleerd als zijnde de basis van de Islam, dan zou hij hem al zijn bezittingen geven, welke hij schatte op 10,000 rupees.

De auteur van dit boekwerk was een geleerde van de Islam en van andere godsdiensten en had zelf al de ervaring van communicatie opgedaan met het Goddelijke. Hij was een constante ontvanger van openbaringen. De eerste twee delen van het boek werden in 1880 gepubliceerd zoals eerder vermeld, het derde volgde in 1882 en het vierde in 1884. Verder werk aan het boek werd toen terzijde gelegd omdat de aandacht Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a vanaf 1882 gericht werd naar een veel groter gebied..

Ondanks het feit dat Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a reeds visioenen had gezien en openbaringen had ontvangen, was zijn echte missie en status nog niet aan hem duidelijk gemaakt. Het was in maart 1882, toen hij 47 jaar oud was, dat zijn werkelijke status zich aan hem ontvouwde:

God zegent u, O Ahmad. De Genadige God heeft u de Koran onderwezen zodat gij de mensen waarschuwt wier voorouders niet waren gewaarschuwd. Verklaar: Ik ben gekozen en ik ben de eerste van de gelovigen.'

'Hij is het Die Zijn boodschapper met leiding en het ware geloof heeft gezonden zodat Hij het over alle geloven doet zegenen.'

Wij zullen genoeg zijn voor u tegen diegenen die u uitlachen. Dit is een genade van

uw God. Hij zal zijn goede wil vervolmaken, zodat dit een teken zal zijn voor de gelovigen. U heeft duidelijke tekenen van uw God ontvangen, dus geef goede berichten aan de mensen... Zeg hun 'Als u van God houdt, volg mij dan. God zal dan van u houden'.

'God looft u vanaf Zijn Troon. Wij loven u en zegenen u. Ik ben met u en u bent met Mij waar u ook bent... God zal u verheffen in deze wereld en in het hiernamaals. Geef goede berichten aan diegenen die geloven dat zij de status van rechtschapenheid hebben voor uw God. Reciteer aan hen hetgeen Ik aan u heb geopenbaard'.

Met deze openbaring uit maart 1882, realiseerde Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a zich, dat hij aangewezen was door God als de Mujaddid of Hervormer van de 14e eeuw van de Islam.

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a had een sterk verlangen om zich op een afgelegen plek voor 40 dagen af te zonderen en zichzelf volkomen in eenzaamheid aan aanbidding en gebed te onderwerpen. Daarom ging hij in januari 1884 naar Hoshiarpur en nam zijn intrek op de eerste verdieping van een afgelegen gebouw dat eigendom was van Sheikh Mehr Ali Sahib en hield zich bezig met aanbidding en smeking.

Na het beëindigen van deze 40 dagen publiceerde hij op 20 februari 1886 vanuit Hoshiarpur een aankondiging, waarin hij zei dat een openbaring van God in het bijzonder berichtte over een Beloofde Zoon die begiftigd zou zijn met wereldse en spirituele kennis, wiens voorkomen groots gezegend zou zijn en die een bron van de manifestatie van de goddelijke Majesteit zal zijn, etc. In deze openbaring werd hem ook verteld:

U bent voor mij als de profeten van het huis Israëls. U bent voor mij als mijn Eenheid. U bent van Mij en Ik ben van u. De tijd breekt aan, inderdaad het is nabij, wanneer God de liefde in de harten van koningen en van de adel zal brengen, zozeer zelfs dat zij zegeningen zullen zoeken van uw kleding.

In 1888, ongeveer 6 jaar nadat hij als Mujaddid of Hervormer werd aangesteld,

De gemeenschap zal als een vuurtoren zo hoog zijn, dat het de vier hoeken van de wereld zal verlichten.

In 1890 schreef Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a twee boeken, *Fateh Islam* en *Tauzih-i Marâm*. Aan deze twee werd later het boek *Izalah Auham* toegevoegd. Al deze boeken werden in het begin van 1891 gepubliceerd. In deze drie boeken vervolgde hij zijn bewering de Mahdi en de Beloofde Messias te zijn die in de latere dagen zou komen, hetgeen door de Heilige Profeet van Islam^s werd voorspeld. Er zijn veel tradities van de Heilige Profeet Mohammed^s, die deze aanspraken bevestigen en die als volgt opgesomd kunnen worden:

1. De Mahdi en de Messias zal in de latere dagen komen.
2. De Mahdi en Messias zullen geen verschillende personen zijn, maar hij zal één persoon zijn, wiens grootste functie zal zijn de Islam te doen herleven.
3. Binnen dit kader zal de Beloofde Messias effectief de leer van het kruis, het valselijk etaleren van de doctrines van de Kerk zoals de Drie-eenheid, het biechten en de zalving door het bloed van Jezus, met succes weerleggen.
4. Hij zou de kampioen van de Islam in alle opzichten en zal de superioriteit van de Islam over alle godsdiensten bewerkstelligen, zoals gemeld in de Heilige Koran, vers 9:33.

In de tijd van Hazrat Ahmad bestond een wijdverspreide misvatting onder de leden van de zogenaamde orthodoxe sekten van de Islam dat Jezus^a met zijn fysieke lichaam in de hemel werd opgenomen en zo ook weer uit de hemel zou nederdalen. Hazrat Ahmad^a demonstreerde de valsheid en absurditeit van deze misvatting op zo een effectieve wijze, door middel van de Heilige Koran en de tradities van de Heilige Profeet Mohammed^a, dat vandaag de dag heel weinig verlichte heiligen onder de orthodoxe

kreeg Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a van God de opdracht de eed van zijn volgelingen af te nemen. Aldus deed hij een aankondiging op 1 december 1888 en op 12 januari 1889 deelde hij de voorwaarden van deelname aan de Beweging mee.

In maart 1889 ging Hazrat Ahmad^a naar Ludhiana en op 4 maart publiceerde hij een folder waarin hij verklaarde:

God wil een Gemeenschap oprichten van gelovigen om Zijn glorie en kracht te manifesteren. Hij zal de Gemeenschap laten groeien en welvarend maken, om de liefde van God te vestigen, om rechtschapenheid, zuiverheid, nederigheid, vrede en moedigheid onder de mensen te brengen. Dit zal een groep van mensen zijn die onderworpen zijn aan God. Hij zal hen sterk maken met Zijn eigen geest en zal hen zuiveren. Hij zal hen vermenigvuldigen zoals Hij heeft beloofd. Duizenden waarheidslievende mensen zullen Zijn zijde kiezen. Hij zal Zelf over hen waken en zal de Gemeenschap zo doen groeien dat het de wereld versteld zal doen staan. De Gemeenschap zal als een vuurtoren zo hoog zijn, dat het de vier hoeken van de wereld zal verlichten. De leden hiervan zullen als voorbeeld van de Islamitische zegeningen fungeren. Mijn ware volgelingen zullen elk ander mens overtreffen. Er zullen onder hen, tot de Dag des Oordeels, personen komen die door God gekozen zijn, in ieder aspect. Zo heeft de Almachtige gezegd. Hij doet hetgeen Hij wil.

De formele beëdiging begon op 23 maart 1889. Hazrat Maulvi Noor-ud-din Sahib kreeg de eer de eerste te zijn de eed af te leggen. Op die dag legden 40 mensen de eed af. Zo werd de basis van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gelegd, waarvan de takken nu over heel de wereld te vinden zijn.

God verklaart dat door zijn spirituele voortreffelijkheid de Heilige Profeet^S een soort vader is voor de rechtschapenen, die innerlijke volmaaktheid verkrijgen door ondergeschiktheid aan hem.

sekten dit concept nog aanhangen. Hazrat Ahmad^a legde verder uit dat de profeet Elias niet zelf terugkwam, maar dat zijn tweede komst in feite gerealiseerd werd door Johannes de Doper^a. Zo ook, zou Jezus Christus^a niet zelf verschijnen en zou zijn tweede komst alleen gerealiseerd worden in een persoon die de karakteristieken en kwaliteiten van Jezus^a in zich zou hebben. Als verder bewijs, produceerde hij talloze referenties in geschriften van eerdere moslimgeleerden en in de heilige boeken van andere religies, waarvan alle getuigden van de waarachtigheid van zijn bewering.

De voornaamste geschilpunten tussen Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a en zijn tegenstanders waren:

1. Het feit dat Jezus^a een natuurlijke dood op aarde gestorven was, zoals Hazrat Ahmad^a beweerde; of dat hij met lichaam en ziel in de hemel werd opgenomen, zoals zijn opponenten beweerden.

2. Het feit dat de Heilige Profeet^S het Zegel der Profeten was, zoals genoemd in de Heilige Koran (33:41) in zijn geheel uitsluit dat een profeet onder de moslims kan verschijnen; of zoals door Hazrat Ahmad^a werd verklaard door een reflectie van het profetschap van de Heilige Profeet Mohammed^S het Zegel altijd zal doorgaan.

3. Het feit dat Hazrat Ahmad^a een ontvanger van openbaringen was en een ondergeschikte profeet als reflectie van de Heilige Profeet^S wel of niet gerechtvaardigd was.

De Heilige Koran is volkomen duidelijk over het feit dat Jezus^a een natuurlijke dood stierf en is zeer uitgesproken over het feit dat

geen enkel mens in zijn materiële lichaam in de hemel kan worden opgenomen. Verder is de aarde de natuurlijke omgeving waarin de mens gedijt, zoals het is gezegd:

En er is voor u een verblijfplaats op aarde en een voorziening voor een bepaalde tijd. Hij zeide: Gij zult daarop leven en sterven en gij zult daarvandaan worden opgewekt. (7:25-26)

Het feit dat na de Heilige Profeet^S geen andere profeet kan komen, is nog steeds een geval van forse controverse tussen het merendeel van de orthodoxe moslims en de leden van de Ahmadiyya Moslim Djamaat. De centrale kwestie in deze context is het vers van de Heilige Koran:

Mohammed is niet de vader van een uwer mannen, maar de boodschapper van Allah en het zegel der profeten. Allah heeft kennis van alle dingen. (33:41)

De kwestie lost zichzelf op in de exacte betekenis van de uitdrukking 'Zegel der Profeten', wanneer men de inhoud van het vers in gedachten houdt. Er is geen twijfel dat de Stichter van de Ahmadiyya Moslim Djamaat oprecht geloofde en volledig geloofde dat de Heilige Profeet^a het Zegel der Profeten was in de ware betekenis van het woord. Zo heeft hij gezegd:

Ik roep als Getuige de Glorie van God en Zijn Hoogheid, dat ik een gelovige moslim ben en dat ik in Allah, de Verhevene geloof, in Zijn boeken, in Zijn Boodschappers, in Zijn engelen en in de dag des Oordeels. Ik geloof dat onze Profeet Mohammed, de gekozene van God, vrede zij met hem, de meest eminente van de profeten is en het Zegel der Profeten.²

De valse bewering die tegen mij en mijn gemeenschap is geuit dat wij niet geloven dat de Boodschapper van Allah, vrede zij met hem, het Zegel der Profeten is, is niet correct. Het geloof, de overtuiging, de zekerheid en de onvoorwaardelijkheid dat ons geloof in de Heilige Profeet, vrede zij met hem, karakteriseert als het Zegel der Profeten, is volkomen afwezig in het geloof van onze tegenstanders.³

Hij werkte dit in zijn verklaring als volgt uit: *Wij geloven dat de Koran het laatste Boek is met de laatste Wet en dat hierna geen profeet komt tot het einde der tijden, in de betekenis van een Wetdragende profeet of ontvanger van het Woord van God onafhankelijk van de Heilige Profeet Mohammed^S. Zoals God de Almachtige heeft verklaard is hij het Zegel der Profeten. Hij verklaart dat door zijn spirituele voortreffelijkheid de Heilige Profeet Mohammed een soort vader is voor de rechtschapenen, die innerlijke volmaaktheid verkrijgen door ondergeschiktheid aan hem en die worden geëerd met de weldaden van goddelijke openbaring. Er is gezegd: 'Mohammed is niet de vader van een van jullie mannen, maar hij is de Boodschapper van Allah en het Zegel der Profeten'. Het gebruik van het bijwoord 'maar' na het openen van het vers, introduceert een kwalificatie van bevestiging dat de Heilige Profeet^S het lichamelijke vaderschap niet geniet, maar dat zijn spirituele vaderschap zo veelomvattend is dat na hem een onafhankelijke gave van de zegeningen van het profetschap is beëindigd en dat hierna profetschap alleen gegeven zal worden aan een persoon die het zegel van de Heilige Profeet^S zou dragen en zijn ondergeschiktheid aan hem zou bevestigen.. Zo iemand zou dus een zoon en erfgenaam van de Heilige Profeet worden. Dus terwijl het vaderschap van de Heilige Profeet^a ten opzichte van zonen ontkenning is, wordt zijn spirituele vaderschap bevestigd zodat de kritiek van zijn vijanden, gebaseerd op het vers 'waarlijk, het is jouw vijand wiens lijn zal worden afgesneden' kan worden weerlegd. Wat in het kort bedoeld wordt is, dat directe profetschap als weldaad, zelfs zonder een nieuwe*

wet, wordt tegengehouden, maar dat deze toch verkrijgbaar is als weldaad door het licht van Mohammed^S.⁴

Daarna wordt er gezegd:

Het Zegel der Profeten geeft aan dat geen profetschap geldig kan zijn zonder de legalisatie van het Zegel. Wanneer er een zegel wordt gezet op een stuk papier, is het stuk papier gelegaliseerd als zijnde origineel. Dus een profetschap dat niet het zegel van de legalisering van de Heilige Profeet Mohammed, vrede zij met hem, draagt, is niet geldig.⁵

Allah maakte de heilige profeet Mohammed, vrede zij met hem, de Heer van het Zegel en gaf hem als bewijs van zijn voortreffelijkheid het Zegel dat Hij aan geen enkele andere profeet gaf. Daarom was hij het Zegel der Profeten, hetgeen betekent dat ondergeschiktheid aan hem de uitstekendheden met zich brengt van het profetschap en dat zijn spirituele klasse profeten kan doen opstaan en dat zulke heilige voortreffelijkheid aan geen enkele andere profeet werd gegeven.⁶

Als uitleg van zijn eigen aanspraak heeft hij gezegd: *Ik ontving deze eer door gehoorzaam te zijn aan de Heilige Profeet Mohammed^S. Als ik niet één van zijn volgelingen zou zijn geweest, zou ik nooit de eer hebben gehad van het goddelijke Woord, zelfs al waren mijn streven en daden als de grootheid van alle bergen, want alle profetschap, behalve het profetschap van Mohammed^a, is tot een einde gekomen. Geen wetdragende profeet kan meer komen, maar een profeet zonder wet kan komen, mits hij een volgeling is van de Heilige Profeet, vrede zij met hem. Ik ben beide, een volgeling en een profeet.⁷*

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a verklaarde eveneens dat zijn komst voorspeld was door bijna alle profeten en grondleggers van voorafgaande religies. Dit, omdat de Heilige Profeet van de Islam^S door God als leraar was gezonden voor de gehele mensheid. Hij moest de mensheid onder één noemer brengen, de mensheid verenigen in één geloof. Als dit plan vervuld moest worden, was het

Ik zeg niet dat uw geloof gebaseerd moet zijn op wonderen uit het verleden. Integendeel, ik zeg dat als ik niet de rechter ben, wedijver dan met mij in tekenen.

nodig nationale en traditionele verschillen en haat uit de weg te ruimen, zodat de Heilige Profeet Mohammed^a als het Zegel der Profeten zou worden geaccepteerd door alle mensen. Onder Gods plan hadden alle profeten en religieuze leraren uit het verleden hun eigen tweede komst in de laatste dagen aangekondigd. Deze voorspellingen hadden betrekking op een volgeling van de Heilige Profeet Mohammed^s, die door God de opdracht kreeg om de waarheid van de Heilige Profeet^s te bevestigen en te propageren en die de taak had om de verschillende religies te verenigen in de Islam. Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a deed dit door zichzelf als de Beloofde Messias van elke religie te presenteren. De voorspellingen in de boeken van andere godsdiensten, welke de komst van een onderwijzer voorspelden, werden vervuld in de komst van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a. Hij was de Mahdi voor de moslims, de Messias voor de christenen en de joden, en de Masiodarbahmi voor de zoroastrianen en de Krishna voor de hindoes. Dat zijn komst in vervulling ging, zoals werd voorspeld in alle oude boeken, getuigt van zijn waarheid. Hijzelf is een getuige van de godsdienst van de Islam, zijn komst is een uitnodiging aan de volgelingen van andere godsdiensten om zich aan te sluiten bij de universele broederschap van de Islam.

Ik zou mijn toespraak willen beëindigen met een aantal aanhalingen uit de geschriften van de Beloofde Messias, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad^a, welke licht werpen op zijn status. Hij schrijft:

1. *God heeft mij gezegend met begrip van de Heilige Koran*
2. *God heeft mij de taal van de Heilige Koran op een miraculeuze wijze onderwezen*
3. *God luistert naar mijn gebeden, nog meer dan naar die van enig ander persoon.*
4. *God heeft mij gesteund met goddelijke tekenen.*
5. *God heeft mij gezegend met tekenen van de aarde.*
6. *God heeft mij beloofd, dat ik eenieder die mij tegenwerkt zal overwinnen.*
7. *God heeft mij het goede bericht gegeven, dat mijn volgelingen altijd zullen overwinnen met hun ruimdenkendheid van de waarheid en dat zij en hun gevolg groots geëerd zullen worden in de wereld, zodat iedereen ziet dat wie tot God komt nooit verliest*
8. *God heeft mij beloofd, dat tot de Dag des Oordeels Hij mijn zegeningen zal manifesteren zodat zelfs koningen zegeningen zullen zoeken via mijn kleding.*
9. *Twintig jaar geleden werd mij door God verteld, dat de mensen mij niet zouden accepteren maar dat God mij accepteert en Hij dit zal manifesteren door krachtige bewijzen.*
10. *God heeft mij beloofd, dat voor herhaling van het licht van mijn zegeningen, iemand van onder mijn geslacht zal opstaan, in wie God de zegeningen van de Heilige Geest zal inblazen. Hij zal gekarakteriseerd worden door innerlijke schoonheid en zal een zeer nabije relatie tot God hebben. Hij zal een manifestatie van de Waarheid en de Hoge zijn alsof God op aarde is nedergedaald. De tijd is gekomen, dat God de acceptatie van de Beweging wijdt en ver zal verspreiden. Hij zal deze in het Oosten en het Westen en het Noorden en het Zuiden verspreiden, en de Islam zal synoniem worden*

*met deze Beweging. Dit is niet door een mens gezegd. Dit is een openbaring van God, voor Wie niets onmogelijk is.*⁸

*Indien mijn bewering door mijzelf was verzonnen, was u vrij geweest mij te ontkennen, maar als Gods Heilige Profeet^s voor mij getuigt in zijn voorspellingen en God manifesteert Zijn Tekenen in mijn voordeel, doe uzelf dan niet tekort door mij te ontkennen. Zeg niet: wij zijn moslims en wij hebben geen Messias nodig. Ik vertel u de waarheid wanneer ik zeg dat hij die mij accepteert diegene accepteert die 1300 jaar geleden de tijd van mijn komst en mijn functie voorspelde, en hij die mij ontkent, ontkent ook hem die mij de opdracht heeft gegeven te worden geaccepteerd.*⁹

Weer schrijft hij:

Nu blijft uiteindelijk de vraag over, wie is de Imam van de Tijd, aan wie onderwerping verplicht is gesteld door God, de Verhevene, voor de hele moslimgemeenschap, de vrome, de dromers en de ontvanger van openbaringen? Ik verklaar zonder angst dat met de Zegeningen van Allah, de Verhevene, ik de Imam van de tijd ben, en God de Verhevene heeft in mij alle noodzakelijke tekenen en voorwaarden verenigd.

Ik ben aan het hoofd gesteld van de eeuw waarvan reeds 15 jaren zijn verstreken. Ik ben gekomen in een tijd dat het islamitische geloof ten prooi is gevallen aan onenigheid. Daarom hebben deze verschillende meningen en verschillende inzichten een Rechter nodig. Weet dat ik die Rechterlijke Tribune ben. Ik ben gezonden om het kruis spiritueel te breken en de verschillen op te lossen. Ik zeg niet dat uw geloof gebaseerd moet zijn op wonderen uit het

Hij was de Mahdi voor de moslims, de Messias voor de christenen en de joden, en de Masiodarbahmi voor de zoroastrianen en de Krishna voor de hindoes.

verleden. Integendeel, ik zeg dat als ik niet de rechter ben, wedijver dan met mij in tekenen. Allah de Verhevene heeft mij gezegend met vier wonderen:

1. *Ik ben gezegend met de welsprekendheid en vloeiendheid in de Arabische taal als een reflectie van het wonder van de Heilige Koran en niemand kan mij hierin verslaan.*
2. *Ik ben gezegend met de uiteenzetting van de waarheden en wetenschappen van de Heilige Koran, en niemand kan mij hierin verslaan.*
3. *Ik ben gezegend met het teken dat mijn gebeden direct verhoord worden, en niemand kan mij hierin verslaan.*
4. *Ik ben gezegend met het teken van voorspellingen, en niemand kan mij hierin verslaan. Dit zijn de bewijzen van God, de Almachtige en de voorspellingen van de Heilige Koran^a die als glinsterende tekenen zijn vervuld.*¹⁰

Deze tekst werd voorgedragen ter gelegenheid van Dag van de Beloofde Messias in de Bait-ur-Rehman moskee in Silverspring, VS.

VOETNOTEN

1. Bukhari, deel 4, pagina 209, Misri
2. Hamamatul Bushra, p.8
3. Al-Hakam, 19 maart 1905
4. Overzicht van het debat tussen Chakralvi en Batalvi, p. 6-7
5. Al-Hakam, 17 October 1901
6. Haqiqatul Wahi, pagina 96-97
7. Tjalliyate Ilahiyya, pagina 24-25
8. Tohfa Golarviah, p. 90
9. Ayyamus Solh. p. 93
10. Zarooratul Imam blz. 22-45

De Heilige Profeet^s zeide: Wie van u Jezus^a ontmoet,
de zoon van Maria^a, breng hem mijn groeten over.

DURR-E MANSUR

Hazrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}

Khalifatul Masih v, de vijfde opvolger van de stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, en de tegenwoordige geestelijk leider (*khalifa*).

Na het overlijden van de Beloofde Messias^a in 1908 werd Hazrat al-Haj Hakim Nooruddin^{ra} zijn eerste kalief. Na diens dood in 1914 werd hij opgevolgd door Hazrat al-Haj Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad^{ra}. Hij leidde de gemeenschap tot 1965. De derde opvolger was Hazrat Hafiz Mirza Nasir Ahmad^{ra}. Hazrat Mirza Tahir Ahmad werd op 10 juni 1982 gekozen tot Khalifatul Masih iv. Onder zijn bezielende leiding is de gemeenschap uitgegroeid tot 200 miljoen leden. Op april werd de vijfde en huidige khalifa benoemd. Hij vervulde eerder taken in verschillende religieuze functies, in het onderwijs, en werkte vanuit zijn agrarische opleiding onder andere aan het verbeteren van de landbouw in Afrika.

Vanuit een bescheiden begin, iets meer dan 100 jaar geleden, is de gemeenschap uitgegroeid tot een dynamische kracht in de huidige wereld van de godsdienst.

Onze leden – mannen, vrouwen en kinderen – hebben hun eigen organisaties op afdelingsniveau naar leeftijdsgroep. Ook draagt ieder lid een deel van zijn of haar inkomsten bij aan de fondsen van de

gemeenschap voor het omvangrijke netwerk van plaatselijke, landelijke en internationale organisaties, zoals missies, educatieve instellingen, ziekenhuizen, drukkerijen, literatuur, bijeenkomsten, enz.

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap verstrekt informatie over de Islam o.a. d.m.v. tv-uitzendingen (mta) en geeft publicaties uit waaronder 54 vertalingen van de Heilige Koran. Zij heeft vestigingen in meer dan 175 landen.

In Nederland is de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap werkzaam sinds 1947, en telt thans 12 regionale afdelingen. In 1955 werd door de gemeenschap in Den Haag de eerste moskee van Nederland, de Mobarak moskee, geopend. De Nederlandse vertaling van de Heilige Koran zag het licht in 1953.

Voor bezoek aan de moskee, individueel of in groepen, informatie over de Islam, gratis folders, literatuur, lezingen, etc., wordt u verzocht contact op te nemen met de imam van de Mobarak Moskee.

MTA Sinds 1994 zendt de televisiezender MTA (Muslim Television Ahmadiyya International) 24 uur per dag programma's uit in verschillende talen. MTA biedt een alternatief voor de hedendaagse televisiezenders en tracht educatieve programma's te verzorgen voor zowel jong als oud. De technische details voor ontvangst van MTA in Nederland zijn als volgt:

Satelliet: Hotbird 4

Positie: 13 Graden Oost

Beam: Wide | Systeem: Digitaal

Videofrequentie: 10722 MHz

Polarisatie: Horizontaal

Video PID: 1004

Audio: Urdu: 1204, Engels: 1304, Arabisch: 1404,

Frans: 1504, Duits: 1604, Bengali: 1704.

Voor meer informatie: *MTA International*

P.O. Box 12926, | Londen SW18 4ZN UK

T: 0044- 2088 700922 | F: 0044- 2088 750249

E: info@mtaintl.org

Internet: <http://www.alislam.org>

Ik wilde het mijne weten over het leven van de man die een ongeëvenaarde invloed uitoefent op de harten van miljoenen mensen. En ik raakte ervan overtuigd dat het niet het zwaard was dat de plek veroverde voor de Islam. Het was de totale eenvoud van Mohammed^s, zijn bescheidenheid, de attentheid waarmee hij gunsten verleende, de toewijding aan zijn vrienden en volgelingen, zijn onverschrokkenheid en moed, en zijn absolute vertrouwen in God en in zijn eigen missie. Dit en niet het zwaard heeft de moslims hun overwinning opgeleverd. Toen ik het tweede deel van zijn biografie uit had, betreurde ik het dat er niet meer te lezen was over dat fantastische leven.

— *Mahatma Gandhi*

Young India, 1924

al-islam leert:

- *gelijkheid van alle mensen*
- *geen dwang in de godsdienst*
- *eerbied voor alle profeten*
- *universele broederschap*
- *geen zonde als erfenis*
- *de onmetelijke liefde en genade van God*
- *de Beloofde Messias is gekomen*